SOSVAISE.

IMAYIS KATLIAMININ DESSER!

yıs katliamı için de Finans-Kapital «ben yaptım» de-

Demirel, 1 Mayıs akşamı, televizyonda olaylar-

dan duyduğu üzüntü (!) yü gizleyemedi. Hemen

ardından «Maoist gruplar olay çıkardılar... K. Türk-

ler adlı caninin meydana getirdiği olaylar, 15-16 ha-

ziran olaylarının bir devamıdır» diye ekledi. Böyle-

ce, belki de 15-16 haziran'ın bir intikamı sayılabi-

lecek 1 mayıs katlıamı, birkaç saat içinde Başba-

kan tarafından «solun azgınlığı» olarak takdim edil-

manset söyle geçmişti: «MAOCU VATAN HAİNLE-

Rİ İŞÇİ BAYRAMINI KANA BOYADI!» Demek GÜ-

sunlayıp, birbirine ezdirenler; kendileri de doksan

dokuz parça, bu sol mu seni kurtaracak» denilmek

Bir başka Finans-Kapital yayını HÜRRİYET

ise hepimizden cok gözyaşı döküyor; içler acısı (!)

luyuz!» Bu yargının gerekçesinin ana fikri ise, de-

RİYET halkın, şaşkınlık, dehşet ve üzüntüsü ile oy-

navarak «Oterite» yoklaması yapıyor. Kısacası o da

Bir diğer «görevli, MİLLİYET başyazarı Abdi

İpekçi ise gerçek nedenleri bilmezlikten gelip saf-

yamıyorum» demek istiyor; ama birkaç gün sonra

Kısacası, 1 Mayıs katliamının baş sorumlu ve

«Bir sözcük de sosvalizmin düsmanlarma.

(kendi kendini eleştiri) çalışmalarını izleme-

leri, kimsenin gözünün yasına bakmaksızın,

1 Mayıs katliamı üzerine sol'un çeşitli kesim-

(Bir adım ileri, İki adım geri)

LENIN

yırtıp açmaya devam edeceklerdir.»

iğne batırışlarından bozum olmayacak ker- mücadele edenleri güçlendirecek yerde zayıflatmış;

tede yeterlice sayaşmaya yatkın, muharebe- Finans-Kapital gizli servislerini ise herhalde pek

dilâne (!) sorular soruyor: «Ben bu kadarını anlı-

CIA'nın bu işlerde tertipçi olamayacağını pekalâ an-

ertipçileri «Hür-Basın-ı, ustaca kullandılar, her ka-

mede oldukça başarılı oldular.

Babiali'nin «tarafsız» basınına gelince, o da «tim-

1 Mayıs 1977 günü, yerli ve yabancı Finans - Ka- bütün egemenliği, her ne pahasına olursa olsun halpital'in isci smifimiza, sosyalistlere, devrimcilere, ki aldatmak marifetine dayanır. İşveren smifi, en yurtseverlere açık saldırısını yaşadık. 1 Mayıs 1977 devrimci olduğu zaman dahi açık terörden korkmuşyenilgisi, zengin ve öğretici deneylerle dolu; «de- tur. Çünkü bu terörü halk çoğunluğu adına değil. ney öğretir». Ancak bu deneylerden öğrenmemiz kendi azınlığı adına yapar» (Dr. Hikmet Kıvılcımlı; sayesindedir ki, 1 Mayıs 1977'de dökülen kanlar bo- Devrim nedir? sayfa 132) Yine avnı sekilde. 1 Mamedi. Ajan-Provokatörler, «CIA sosyalistleri» nin

son derece yoğun bir politik tartışma, açıklama ve ardına ustaca gizlendiler. 2 mayıs sabahı provokasaz da olsa davranışla dolu idi. Konuşmanın ötesin- yon, ustalıkla «solun bir iç çatışması» olarak vede davranis son derece az idiyse de, hemen herkes rildi. Babiali'de «sağ basın» denilen gazeteler, bir konuştu. Bu birkaç olağanüstü gün, yüzlerden mas- gün önceki kehanetlerinin (!) doğru çıkması karkeleri düşüren, gerçek kimlikleri ortaya çıkaran bir şısına sevinçle el çîrptılar: «Sol'un İhtilâl Provası», canlılıkla yaşandı. 1 Mayıs yenilgisinin zengin de- «Türk topraklarında Çin-Rus Savaşı», «Kızıl Berelineylerinden belki sadece birkaçına, ama mutlaka lerin Kanlı Bayramı», «Solcular yine Kan Döktü», değinmek yararlı olacak.

1 MAYIS YENILGI MIDIR?

1 Mayıs günü Taksim alanını dolduran yüzbinlerce insan, teşkilâtlı bir saldırı sonucu, beş - on dakika içinde dağıldı. Düşman saldırısı karşısında, panik halinde ve dağılarak geri çekilindi. Meydanda 40'a yakın şehit birakıldı; sonraki günlerde edilen parlak laflara rağmen, işçi sınıfımızın bu değerli ölülerine sahip bile çıkılamadı. Doğrudan işçilerimize iletilen SOSYALİST'in 100 binlik özel sayısı ve CHP'nin İzmir mitingi dışında bir davranış sah gözyaşları» dökmekle meşguldü. GÜNAYDIN, görülemedi. Sözün kısası 1 Mayıs, sadece sıradan dehşet verici resimlerle süslediği sayfalarına tam bir yenilgi değil, bir bozgun idi.

1 MAYIS ÖNCESİ: «GÖRÜNEN KÖY...»

NAYDIN da Maocuların vatan hainliğini yeni öğrenmiş! Oysa yıllardır, GÜNAYDIN sütünlarında İki yıllık MC iktidarı, artık «idare edemez» hayapılan anti-Sovyetizm, ABD köseye sıkıştığı zale geldi. O kadar ki, yığınlar üzerindeki baskı, temanlar, Emperyalizm ile Sovyetler Birliği'nin aynı rör ve şiddetini, kitle katliamı derekesine ulaştırkefeye konulması, Maoculuğun varyantlarından başma yönünde hızla ilerledi... Uşak olayları, bu yeni ka ne idi ki? Ama GÜNAYDIN, zeytinyağı gibi suasamanın habercisi idi. Ecevit'e Niksar, Şiran ve Erzincan'da yapılan saldırılar, Finans-Kapital'in er- yun üstüne çıkarak Maoculuğa karşı mücadele(!)de de öncülüğü eline alıyor. O kadar ki, GÜNAYkene almak zorunda kaldığı seçimlerden dilediği DIN 1 Mayıs ertesi bu konuda POLİTİKA'yı, TİP'i, sonucu alabilmek, olmazsa baska planlarını uygu-TSIP'i peşine takacaktır... Böylece GÜNAYDIN, layabilmek için, terörü başlıca yöntem olarak ele bazen «sol» görünen bir Finans - Kapital borazanı aldığını gösteriyordu. 1 Mayıs, bir sıçrama noktaolarak «görev»inin bilincindedir. Milyona varan bassı olabilirdi. 1 Mayıs «işçi günü» idi; ama Finanskılarında Taksim katliamını dehşet ve şaşkınlığı Kapital ve Tefeci-Bezirgânlığın onlarca yıllık şartlaiçindeki yığınlardan, gerçek sorumluları gizleyip, ması ile halkın bazı kesimleri onu hâlâ, «komünist Întercontinental'de, cevre binalarda ve meydanda bayramı» olarak biliyordu. CHP, bu «gün»ün adımeyzilenmis otamatik tüfekli gizli servis ajanlarını na lâyık geçmesi için «elinden geleni yapacağını» açıklamıştı. Gösterinin tertipleyicisi DİSK idi; ama gözlerden kaçırıyor; pek çok insanın «solcuların, komünistlerin bir taifesi» olarak bildiği Maocu «CIA işin kotarılması sol akımın içindeki deneysiz ve essosyalist»lerini ön plana çıkartıyor. Kısacası bir taşnaf zihniyetli bir ekibin elindeydi. Öte yandan çela iki kus vuruyor: Hem CIA-MIT vb. 'nin gizli se sitli tertip ve provokasyonlarla «CIA sosyalizmi» vis ajanları aklanıyor, hem de Finans-Kapital'in Mao'culuk, patlamaya hazır bir saatli bomba haliyaymak istediği «Taksim meydanında solcular birne getirilmişti. Kısacası bütün sartlar, ufak tefek birini yedi» imajı güçleniyor. 3 Mayıs tarihli GÜeksik-gedikleriyle de olsa hazırdı. O eksik-gedikle-NAYDIN, gözyaşı dökmeye devam ederek bu kez ri de Finans-Kapital'in teskilatlılığı hallederdi. 1 muhbirliğe atlıyor. «KİM BUNLAR?» manseti ile Mayıs günü Finans-Kapitale ölü ve kan lazımdı. İş-'sol bilinen bir yığın parti, grup, dergi, çevre vb'ni çi, memur, öğrenci, polis, asker, Mao'cu, provokatanıtıyor(!) Muhbirlikten amaç, yine birden fazla. tör vs. ne olursa olsun; önemli olan ölü olması ve Bir yanda, bu takdim ettiği grupları «KİM BUN-1 Mayıs günü Taksim alanında ölmesi idi. Ve bu LAR?» sorusu ile saibelendirerek, gelebilecek «balneticeye basarıyla ulasıldı... yoz harekâtları» şimdiden gerekçelendiriliyor; diğer Finans-Kapital, hem vurup hem de «ne vuruyanda yığınlara «bak Taksim meydanında seni kur-

yorsun be» diyen karagöz-hacivat perdesi kahramam gibi, sonunda «biz demedik mi» diyecekti, 1 Mayıs öncesi, bunun da hazırlığını yaptı. 29 Nisan 1977 tarihli MILLİYET'te Ali Gevgili'nin makalesinin başlığı şöyle: «Ecevit, Gerilim ve 1 Mayıs...» Gevgilili, sözünü ettiği «gerilim»in sorumlusunu ustaca sorular soruyor ve sonunda bağlıyor: «Hepimiz suçsaklamaktadır. Gevgili'nin yazısında pek çok defa olduğu gibi yine bir uzak görüslülük (!) sözkonumek istediklerini biraz daha açık anlatıyor. «Nereden sudur: «Gerilim, 1 Mayıs'ın da daha üstüne taşaçıktı bu, öğrencinin, işçinin, köylünün, memurun, rak, Türkiye gündemine girmeye yönelmek sürecinaskerin her önüne gelenin politika yapması?» HÜRdedir artık». Yine 29 Nisan tarihli TERCÜMAN'da 12 mart'ın ünlü başbakanı N. Erim'in Basın Danışmanı Güneri Ciyaoğlu, «Su ortamda cok tehlikeli bir gelişme: 1 Mayıs gösterileri» başlıklı yazıda «Maocu irk ayrımcıların, demokrasi kundakçısı diğer akımların» «tehlike» sine işaret ederek yazısını şöyle bağlamaktadır. «Gerçi geçen yıl da DİSK tarafından 1 Mayıs gösterileri düzenlenmiş ve tahminlerin tersine, olay çıkmamıştı, ama bu defa şartlar cok değisiktir... 30 Nisan tarihli TERCÜMAN'da A. Kabaklı'nın yazısının başlığı bile anlamlı: Perşembe'nin gelişi...» A. Kabaklı, birgün sonraki «perfadan bir ses çıktığı ortamda, karaları ak gösterşembe»de ne olacağını, aynı yazıda uzun uzun an-

Ne gariptir (!) ki, her üç yazar da birkaç gün sonraki kanlı provokasyonu keşfeder (!) gibi, bu konu ile ilgili değerlendirilmeleri üç nokta ile bitirmislerdir; «devamı yarın» demek istercesine.

Bu örnekleri daha da çoğaltmak mümkün. Ama bu kadarı bile yeterli sanırız.

1 MAYIS KATLIAMININ TERTIPCILERI VE SORUMLULARI KIMLERDIR?

Ne yazık ki, bu soru bugün bile abes değil. Finans-Kapital, tertibi gibi, onun yanlış aksettirilmesi planını da başarıyla uyguladı; 1 Mayıs öncesi provokasyon ve sartlandırmalarla, 1 Mayıs sonrası gürültülü ve çarpıcı yayınlarla Finans-Kapital, katliamının sorumluluğunu geniş yığınların, hatta kimi «sol» ve «sosyalist»lerin gözünde, üzerinden attı. Cünkü; «Simdiye dek bütün gelmiş geçmiş egemen sınıflar, hele burjuvazi, en hayasızca terör metetlarını kullanırken bile ellerine eldiven takmıştır, yüzüne maske koymustur. Elinin kanını ve gerçek yüzünü gizlemek zorunda kalmıştır.

Burjuyazi kendi kanunlarını alçakça çiğnerken dahi ikide bir 'Anayasa' yahut 'kanun adına' diyerek maskesini takar. Çünkü, soyguncu sınıflar ölümden korkarca halktan korkarlar. Burjuvazinin ağır basıyordu. «Finans - Kapital yayın organları- hizmet etmektir.» CUMHURİYET, bu olumlu de-

İŞÇİ SINIFININ HER EYLEMI ONUN DEVRIM SAVAŞININ BİR MUHAREBESIDIR

nın feryatları bile, solun pek çok kesimini bu gafletten uyandıramadı; yada çok geç uyandırdı. TIP Genel Başkanı Bn. Behice Boran 2 mayıs tarihli demecinde önce Maocuları, ardından DİSK'i, onun ardından da CHP'yi «sorumlu» tutuyor; 6 paragraflık demecinde bir tek cümle ile «büyük sermaye ve MC'nin sorumluluğunu» nihayet hatırlıyor. Bn. Behice Boran 1. Sube'den başka Finans -Kapital gizli terör-istihbarat teşkilatlarını önemsememe gafleti ile soruyor: «Polisin müdahalesi olayları bastırma yönünde mi, yoksa büyütme yönünde mi bir sonuç vermiştir; o da üzerinde durulması gereken bir noktadır». Bn. Boran o noktada duradursun, Finans-Kapital, gözaçıp kapayıncaya dek onu kendi değerlendirmesine ortak edivermiştir. Aynı günlerde TİP Ankara Milletvekili adayı E. Tezgör'ün Tüm-Der adına yaptığı açıklama da Bn. Boran'ı doğru değerlendirmeye getiremedi. Bir hafta sonra Bn. B. Boran'ın bu demeci «Yürüyüş» ve «GÖREV» de tam metin halinde tek-

demek Maocu güruha küfür demek olduğuna (!)» göre, o da GÜNAYDIN'vari değerlendirmesinde CIA'yı en sonunda tek cümle ile hatırlamıştır. A. Kaçmaz'a göre «Maocu provokatörler yüzbinlerce kisive kursun sıkarak, fasistlerin isini gördüler». TERCÜMAN gazetesi, TSİP'nin gerçekleri görmek stiven gözlere kül atan bildirisine gereken hacimerde yeri vererek, onun kadirşinaslığını mükâfatlandırdı. TSİP, ancak Ecevit'in İzmir konuşması le uyanacaktır. 9 Mayısta gazetelerde yayınlanan TSİP bildirisinde şöyle deniyor: «...1 Mayıs gösterisinin Devletin emrindeki gizli-açık servisler tarafından sabete edildiği görüşü de daha bir ke-

BAĞIMSIZ TÜRKİYE, KURTULUŞ, EMEĞİN

«...Kurtuluş grubu İntercontinentâl oteli çevresini ru yolu tutması dileğimizdir. İzmir, Serik, Antalbir anda sarmaya başladı. (...) grubun arkasında ya ve İsparta Mitinglerinin bu doğru yolu tutmayürüyen 50 kişiden ikisi aniden tabancalarını çe- nın ilk adımları olması umulur... kip Taksim alanında bulunan 10 binlerce insanın üzerine hedef gözetmeksizin yaylım ateşi açtı. Silahların patlamasının hemen ardından, çatılardan deki «gerilla tipi silahlar» da yine bu «aşırı solcu» hacet yok... grubun vahşetini daha bir abartmalı gösterecek. Öyle ya, HÜRRİYET muhabiri «gerilla tipi» derken herhalde Finans-Kapital'in gizli servisi «kontr

A. Öymen'in daha sonraki «şahidi» Günaydın muhabiri; o da şöyle yazıyor: «...Herşey fevkalade iyi gidiyordu. Türk demokrasisi adına bundan kıvanç duymamak elde değildi. Ama sabahın erken saatlerinden beri bir endise vardı. SİLAHLI BİR AZINLIK GRUBU, miting meydanına sızacak ve olay yaratacaktı.» İşte yine bir «tarafsızlık» örneği daha; yine esas sorumlu bir azınlık grubu; ve onlar DİSK çemberine rağmen meydana sızı- dest alıp iki kûlhuvallah bir elham okuyup, bütün

A. Öymen'e sormak gerekiyor: «Sen de mi bu muhabirler gibi, ya da onlar kadar tarafsız»sın di-

1 MAYIS KATLIAMI ILE ILGILI BİR DİĞER DOĞRU TEŞHİS:

Katliamın hemen ardından olayı «demokrasiye karşı tertipler bütününün bir parçası olarak» gören Ecevit. 6 Mayıs'ta Cumhurbaskanı ile görüsmeden sonra sunları sövledi:

düzenleyenlerin nereden güç alıyor olabileceklerine, nereden kaynaklanıyor olabileceklerine dair, bazı kuşkular vardı. (...) Bu Kuşkularım, Başba-BÎRLÎĞÎ ise ortak olarak yayınladıkları bildiride kanlığım zamanında edinmiş olduğum bazı bilgilere sı Amerikan (PARA-CASUS-ORDU) üçüzü dışında Mayıs Katliamını «CIA provokasyonu «olarak ni- de geniş ölçüde dayanıyordu. Bunları, o bilgilerin niteliği bakımından bütün açıklığı ile söyleme hak-

· (1 MAYIS 1977: PROVOKASYON'DAN SONRA TAKSİM ALANI)

Finans - Kapital Kılıcını ortaya attığında, örgütsüz yığınlar gibi gevşek örgütlü «kadrolar» da mey anı terketti.

«Sebep? "Bu işin sorumluluğu" yahut "şerefi" o iki örgüt dışına kaçmasın, SİZİN DÜKKÂN M DAHA COK İS YAPACAK, BİZİM DÜKKÂN MI ESNAFLIĞI. FAŞİZME MEYDAN BOŞ KALSIN. DÜNYA BİZİM ELİMİZDE BATSIN» (Dr. H. Kıvılcımlı; 16 Subat 1969 «KANLI - PAZAR» ile ilgili «YA BİRLESMEK - YA ÖLÜM» yazısından).

makta, vani «CIA sosvalizmi»ni sosvalizm içi bir akım olarak kabul etmektedir. Bu bir yanılgıdır.

nanşetler atmış, 4 Mayıs'a kadar DİSK adına çıkan demeçler ve özellikle bunların manşetlere geçiş şekli. hep 1 Mayıs katlıamını «solun iç kavgası» ólarak gösterme çabalarına hizmet etmiştir. DİSK genel Başkanı K. Türkler 4 Mayıs tarihli açıklamasında olayları daha uyanık ve serinkanlı österebilmeye gayret etmiştir. DİSK genel başkanı: «Olay iki sol grubun çatışması şeklinde gösterilmek isteniyor» diyerek provokasyonun temelli amaclarından birine isaret etmis ve eklemistir «Ben Maocuların dahi isteyerek yaptıkları bir olay olarak görmüyorum. Görüşleri ne olursa olsun, genel sosyalist çizgideki insanlar, rasgele halka ateş açma anlayışını taşıyamazlar» Buradaki Maocu «CIA sosyalistleri»ni «genel sosyalist cizgide» sayma bir yanılgı olsa gerek. Ama yinede K. Türkler, meselenin ana halkasını nihayet yakalayabilmistir. Fakat aynı gün Maden-İş Genel Başkanı vekili M. Ertürk'ün, Demirel'lerin, Tercüman, Hürriyet, Günaydın gibi gazetelerin, Bn. B. Boran'ların tahlillerini derli-toplulaştıran plan ve acıklaması yer almıştır gazetelerde. M. Ertürk Bizim tartısmalarımızı görünce keyiflerin. Taksim meydanında açılan tüm ateşleri, «KORTEJ den kas-göz ederek zip zip siçriyorlar. Elbet DIŞI BIRAKILAN GRUPLARDAN» açtırmıştır. 5 onlar, tartısmalarımızı kendi amaçları için mayıs tarihli gazetelerde çıkan bu «acıklama». 1 kullanmaya, bu kitapçığın partimizdeki ek- Mayıs katliamının daha uyanık ve soğukkanlıca sik gediklere ve boşluklara ayrılmış, kimi değerlendirildiği günlerde kafaları bir kez daha pasajlarını ellerinde bayrak gibi sallandırma- karıştırmaya yetmiştir. M. Ertürk'ün bu «açıklaya çabalayacaklardır. Sosyalistler, o çeşit ma»sı, Maoculuk denen «CIA sosyalizmi»ne karsı

ve tirvakidirler. Her seve ragmen, otokritik memnun etmistir. CUMHURÎYET gazetesi, daha 3 Mayıs'ta ÖZÜR ye ve işçi hareketi büyüdükçe ister istemez «Çesitli kuruluşlar 1 Mayıs olaylarını CIA yönetidoldurulacak, hem yanlışsızca doldurulacak o- minde bir provokasyon olarak nitelediler» değer-«Vatan Partisi 1. olalan kendi gedik ve boşluklarımızı örten peçe- lendirmesini manşete geçmiştir. Aynı gazetenin, ğan kongresinin değerlenaynı tarihli yorumunda CHP'ye «geri çekilmemesi dirilmesi» vazısının 4. böicin cağrı» da bulunulmaktadır: «...ülkenin delümünü yer darlığından mokratik güçlerinin en başta CHP olmak üzere veremedik. Bu seri yazıtutum ve davranışları çok önemli olacaktır. Yamız gelecek sayıda devam sa-Disi tirmanislar karşısında artık çekimser kalmak ya da geri çekilmek, 5 haziran'ı etkileyecek SOSYALIST lerinin «eşek yerine semerini dövme» beyinsizliği Faşizan ortamı yaratmak isteyenlerin amaçlarına

canak tuttuğunu vurgularken, Maocu «CIA sos- hurbaşkanımıza, bunları bütün açıklığı ile arzedeyalizmi»ni, Burjuva sosyalizmi ile aynı kefeye koykaygılarımı kuşkularımı ancak bir ölcüde dile ge-Ecevit İzmir Konak Meydanına yüzbinlerce va-

andaşı toplayarak, Finans-Kapital'in Taksim katliamına davranışla bir cevap veriyordu. Bu miingde Ecevit, 1 Mayıs katliamı'nın sorumlusu olaak Devletin istihbarat örgütünü suçladı. Şiran'da sorduğu «Devlet nerede?» sorusunun cevabını da 1 MAYIS YENİLGİSİ, böylece yine kendisi vermiş oluyordu. Finans-Kapital'in «Devlet»i 1 Mayıs'ta Taksim meydanında cellatlık yapıyordu. Ecevit'in yumuşak üslubu bu terçeği şöyle anlatıyor: «Araç olarak (sol görüntülü) bir takım sorum-

lerin onlar olabileceğini sanmıyorum. Ben, Devlet alacak yerde, bu örgütlerden yararlanmak istediği yenilgileri mukadderdir.

kuşkuları yoğunlaşırsa, ABD ile ilişkilerin zedelen-

Sosyalist

DÜSÜNCE ve DAVRANIS GAZETESİ

Haftalık Siyasî Gazete (Simdilik 15 Günde Bir Cıkar) Sahibi: Yaşar Yuva / Sorumlu Müdür: Emin Zülfikâr / Adres: Nuruosmaniye Cad. Garant İş Hanı No: 36 - 2/7 / Dizgi - Baskı: Murat Matbaacılık Koll. Sti. Tel: 27 45 71 / Son Baskı Tarihi: 17 Mayıs 1977 Abone Şartları: 6 Aylık 30 TL., Yıllık 60 TL.

ğerlendirmeyi yaparken aynı gazetenin sütunların- mesi olasılığı ortaya çıkar.»

da Altan Öymen HÜRRÎYET ve GÜNAYDIN'ı «ta- Ecevit'in son Finans-Kapital terörü ile ilgili rafsız basın» olarak takdim etmektedir. A. Öymen' teşhisleri doğrudur; teşhis tedavinin gerek şartıin «şahidi» HÜRRİYET muhabiri, şöyle yazıyor : dır ama, yeter değildir. Ecevit'in tedavide de doğ-

3 Mayıs'ta yayınlanan Parti basın bildirisi, 3 ve alanın dört bir yanından gerilla tipi silahlar mayıs tarihli «SOSYALİST»teki «1 Mayıs katliamı» ölüm kusmaya başladı. «Evet», HÜRRİYET mu- haberi ve «SOSYALİST»in yüzbinlik özel sayısı habiri «görev»ini yapıyor; bu «görev» sıradan bir ile VATAN PARTİSİ, 1 Mayıs provokasyonunun gazetecilik görevi değil, Finans-Kapital'in yığınla- temelindeki ekonomik-sosyal ve politik şartları gün rı serseme çevirmede, şartlandırmada, onların bey- ısığına çıkardı. Provokasyon ve katliam sorumlunini yıkamada avadanlık rolü oynama görevidir. larını teshir etti. VATAN PARTİSİ'nin sadece söz-HÜRRİYET'in yüzbinlerce okuru miting alanına le değil, dayranısla da gösterdiği tepki, proletarya en son giren bir grubun, onbinlerce insana yay- sosyalizminin biling, sorumluluk ve uyanıklığının lım ateşi açtığına adeta iman edecek! Biraz iler- inkâr edilemez belgesi oldu. Bu konuda uzun lafa

> 1 MAYIS YENİLGİSİNDEN CIKARILACAK DERSLER MAYIS'IN TERTIPCISI. KİMİ GÖZLERİN KÖRLÜĞÜ NISPETINDE APAÇIK ORTADADIR

«Evet, lütfen kendi omuzlarımız üstündeki kafalarımızı, kollarımıza dek örten külahlarımızı azıcık önümüze koyarak DAVRANIRKEN DÜŞÜNME-YE alısalım. Düsünülecek sevse, atla deve değil. Azıcık tarih okumayı anlıyanlar yaşlı olmasalar da görebilirler. Şunu, her türlü çirk ve çepelden abyüreğimizin «ihlâsı» ile «ikrar» edelim: 1800 YI-LINDAN BERÎ TÜRKÎYE'YÎ TÜRKÎYE ÎDARE ETMİYOR. Yalnız Türkiye'yi mi? Hiç bir milleti kendisi idare etmiyor. Her milleti yaratan «KAPİ-TALİZM» güdüyor. Kapitalizm denilen ejderhanın dizginleri: 19. uncu yüzyılda İngiliz'in elindeydi. 20 nci yüzyılda AMERİKAN eline gecti. Kapitalizhic bir ülkevi, kendi icinden basma buyruk hic kimse yönetemez. O «Batı uygarlığı» idi. «Özel Tesebbüs» idi. «Kamu yararı» idi, «Sosyal-Devletcilik» idi, «Bağımsızlık»tı, «Özgürlük-Özerklik» ti, «Kisiliklik-Pisiliklik»ti... hepsi, Finans-Kapital sof-

talist ülke, uluslararası Finans-Kapitalin Ağababadızlı Başbuğ, yahut filan kılına dokunamaz Meclis Bildiri, «İki şabloncu çizgi»nin provokasyona kımı kendimde göremiyordum. Ancak Sayın Cum- mi yeder sanırsınız? Aldanırsınız. İnsanlığın önünbilinçli, kıyasıya, öldüresiye ve ölesiye MİLLİ KURTULUŞ SAVAŞI göze almır; yahut sürünesiye sömürülesiye, çürüyesiye, geberesiye kullaşılır, kölelesilir. Bunu anlamak için, sonraki «ÜCÜNCÜ DÜNYA» palavlarınca maval dinlememize hacet yoktu. Yarım yüzyıllık Mustafa Kemal denemesi' herseyi bütün trajik ve komik yanlarıyla ispatlamış bulunuyor: ya KURTULUŞ SAVAŞI; ya en soysuzca KÖLELEŞMENİN MEZARTAŞI!

«Kanlı PAZAR»ın, sıcak, genç Türk ve Müslüman kanıyla bize ateş renkli ölümü uzaratak bir yol daha öğrettiği BİRİNCİ DERS budur» (Dr. H. Kıvılcımlı; ya birleşmek ya ölüm. Şubat 1969 16 Eylül 1969'da ABD 6. Filosunun provokas-

yon ziyaretleri ile sahneye konan «Kanlı Pazar» la ilgili yazılan bu cümleler, bugün de bize aynı dersi veriyor!

1 MAYIS, KURMAYSIZ «ORDU» NUN YENILGISIDIR!

İşçi sınıfının her eylemi onun devrim savaşının bir muharebesidir. Her küçük muharebede bile Mayıs'ta saat 19 civarında başlayan saldırı sonucu «ordu» ile birlikte «kurmay heveti» de meydanı terketti; hatta «kurmay heyeti» daha erken ayrıldi alandan. DİSK sorumluları, Ecevit kadar olsun kararlılık ve cesaret gösteremediler. CHP'yi desteklerken isci sınıfı siyasi hareketi adına ahkâm kesip, sosyalistlere ders verenler, Finans-Kapital işçi sınıfına saldırırken «yok»tular. İşçi sınıfı sosyalizmi masa başı gevezeliği değildir.

1 Mayıs günü saat 20.05 de, gösteri öncesi ade ta sloganlaştırılan «20 bin görevli»den sadece 60-70'i kalmıştı: Meydan bomboştu, Finans-Kapital kılıncını ortaya attığında örgütsüz yığınlar gibi, gevşek örgütlü «kadrolar» da meydanı terkediyordu...

Bunları söylemek DİSK'ten çok şeyi istemek mi olur? Sanıyorsunuz. «Örgütsel bağımsızlık» maşkesi altında burjuva reformizmine ve burjuva sosyalizmine bağlılık, yüzbinlerce muharebe de, sayasta da öncülük ve kurmaylık yapamama sonucunu do-

SARTLARINDA MUKADDERDI!

Mayıs'ta yüzbinleri bulan öncüsüz ve örgütsüz ordu, o muharebede yenilmeye mahkumdu. uz topluluklar kullanılmış olsa bile, asıl tertipci- Evet, 1 Mayıs gösterilerini işçi sınıfının yığın örgütleri, sendikalar tertipler, vönetir ve vürütür çinde yer almakla birlikte, hiç değilse Devlet gü- diyelim; ama o yığın örgütlerinde burjuva sosyazinden kaynaklanmakla beraber, demokratik hu- lizmi dışında SOSYALİZM yasak ise, o yığın örkuk devletinin denetim alanı dışında kalan bazı gütlerinde işçi sınıfı örgütünün yönlendiriciliği irgütlerin, bu olaylarda başlıca etken olduğu ve yoksa, o yığın örgütünü proleterya sosyalizminden Hükümetin iki kanadının da, gereken önlemleri tenzih etme çabaları ile sürdürülüyorsa, 1 Mayıs

1 Mayıs 1977 günü Finans-Kapital, işçi sınıfı-Yine aynı günlerde, daha birkaç gün önce bir nın sadece ekonomik mücadelesinin değil, yarım abancı gazeteye «NATO'da kalmak Türkiye'nin yüzyılı aşan sosyalist siyasi mücadelesinin de hedünyadaki kritik yeri gereğidir» diyerek, 1961 ana- sabını sormaya giristi. Finans-Kapital 1 Mayıs'ta, vasasım «jeopolitik durumumuz gereği olarak lüks» askerî metotlarla politik bir hesap görmeye koyulbulan N. Erim'i hatırlatan Ecevit, bu kez sunları du: ona karsı isci sınıfının politik örgütünün politik ve askeri yönlendirmesi başarılı olabilirdi. Bu «...Seçim kampanyası sırasında, Türk-Amerikan yapılamadı; yapılamadığı için de 50 küsür yılda iskilerinin zedelenmesi olasılığı; ancak ABD, Türk doldurabilen 1 MAYIS MEYDANI, 15 dakika içineçimlerinde taraf tuttuğû, bir tarafa güç katmak de, en domuzuna teşkilatlı 15-20 Finans-Kapital istediği izlenimini verecek olursa veya huzursuzluk ajanınca boşatıldı. Bu acı gerçek bize «ordusuz yaratan iç olaylarda doğrudan yada dolaylı etki savaş kazanma donkişot'luğu»nun trajik sonuçsuz-

Sayı: 34 17 Mayıs 1977 Salı YAHALK CEPHESI Ama bunlar örgütlü cephe değil dirler. Örgütsüz kara yığınlar-

YA BOZGUN!

DÜSMANIMIZDAN DERS CIKARALIM. MC CÖK-TÜ CÖKÜYOR DİYE BEKLİYEN SOSYALİST-LERIMIZIN BÜTÜN DİLEKLERINE RAĞMEN, BU CEPHE HÂLÂ VARDIR VE FINANS KAPITAL CIKARLARINI EN VURDUM DUYMAZ BICIMDE SAVUNMA CABASINDADIR.

Fazla gerilere gitmeye ge- hâlâ vardır ve finans - kapital çı rek yok. Ecevit'in hep «haikı karlarını en vurdum duymaz bicephelere bölmek yanlıştır» çığ- çimde savunma çabasındadır. lıklarına rağmen finans - kapital bir çırpıda cephesini kurdu ve man kuruldu? CHP Kıbrıs savaadını da Milliyetçi koydu. Bu bir şının puanı ile tek başına iktitesadüf müdür? Veya gelgeç mi dar olmaya kalkışınca finans dir? Böyle düşünmek gafletlerin kapital bütün yedek parçaları en beteri, uykuların en ağırıdır. ile MC oluverdi. Olayların zor-Finans - Kapital tankları tepe- laması gizli finans - kapital cep-

bekliven sosyalistlerimizin bütün vor dileklerine rağmen, bu cephe

gözleri önüne seriverdi. Ardınralım. MC çöktü çöküyor diye cephe takviye edilmeye çalışılı- bu cephe açık veya gizli süre- olanlar ise, finans - kapital zıl-

İşte, Türkiye'de finans ka-

MC niye kuruldu? Ne za-

CHP ve

En son yaşadığımız 1 Mayıs katliamı, bu yazı içerisinde anlatılmak istenen pek çok sevi bütün açıklığı ile anlattı. Olayların dili öylesine açık ve öğretici ki, fazla söze gerek kalmıyor. Önceki yazımızda, finans kapitalistlerin CHP'yi nasıl gördüğünü anlatmaya çalışmıştık. Simdi de, önümüzdeki günler için finans kapitalistler neler istiyor? Bunları yorumlamaya çalışalım. Ancak, düşmanımızın ne yapmak istediğini kestirebilirsek, bunun sonucunda karşı tedbirleri alabilir, baskınlara hazırlıklı

Finans-Kapital: II

"TEK PARTI IKTIDARI"

Türkiye'nin sayılı finans kapitalistlerinden Sabancı şöyle di-

«Îktidara bir tek parti gelmeli. Kim gelirse gelsin, ama bir çimlerden çıkmalı. Türkiye'de tek ve güçlü hükümetlere ihtiyaç var.» (17.Nisan.1977 Cumhuriyet)

Bu sözler sanki, su dört baslı koalisyondan aşırıca bıkmış bir insanın lâf savurması gibi geliyor. Ama iş öyle değil. Bu sözlerde iki nokta var. Birincisi, «İktidara birtek parti gelmeli» denivor. İkincisi, «kim gelirse gelsin» denivor. Önce, bu tek parti iktidarı isteğinin altında yatan nedir?

Türkiye'de olanlara bir bakalım. Ülkemizde çok partili iktidar dönemleri, vani koalisyonlar buhran dönemlerine rastlar, 1957' lerde yoğunlaşan ekonomik buhran, 1960 politik devrimine yol açmış ve politika kiremitliğinde 1960 - 1965 arası «koalisyon hükümetleri» biciminde sekillenmiştir. 1968'lerde yoğunlaşan buhran ise, -12 mart fasist darbesine yol acmıs ve bunu bir dizi koalisvon hükümetleri- izlemistir. 14 ekim sonrası ise, koalisyondan yine kurtulunamamış, hattâ dört başlısı ile karşılışılmıştır. Öyleyse, bizde koalisyon bir bakıma buhran demektir.

Buhranın kökü ise, finans kapitalistlerin vurgunudur, «Sermaye birikimini: yalnız, yeryüzünün en yoksul halkı olan Türkiye işçi, köylü, esnaf, aydınlarının sırtından çarık çıkararak yapabiliyor. Bunalımın temel nedeni budur.» (Sosyalist, sayı: 8,

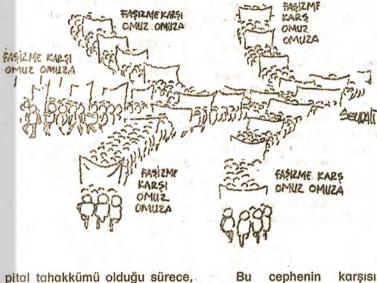
Bunalım nedir? Sermayenin vurgununu eskisi gibi tereyağından kıl çekercesine sürdüremez hale gelmesidir. Buhran, devrime de gebe olabilir, en gerici katliamlara da, ama su kadarı kesindir: Finans kapitalin vurgunu artık bir motor muntazamlığında değildir, teklemektedir. Ve bu teklemeler, zınk diye durusun habercileridir.

İste Sabancı, «Tek parti iktidar olsun da ne olursa olsun» derken bu buhrandan bunalan bir finans kapitalistin tatlı rüyasını anlatmaktadır. Tek parti iktidarı ile «İstikrar» istemektedir. Vurgun düzeninde «İstikrar» ise, soyulan halkın sessiz kalması demektir. Eğer bir parti «Millî İrade» mavalı ile bir basına iktidar olursa ona kim ne diyebilir? Madem ki Millet «iradesi» ile o partiyi başına iktidar seçmiştir, öyleyse ettiklerine de katlanacaktır. İstenen veya özlenen bu.

Bir de cümlenin ikinci kısmı var. Sabancı «kim gelirse gelsin» divor. Tek basına iktidara aday iki parti var: AP, CHP. Öyleyse, Sabancı bu iki partiden herhangi biri iktidar olsun da, su yamalı bohça koalisyondan kurtulalım, demek mi istiyor? Görünüse göre öyle. Ama, bu sadece görünüştür. Eğer, mesele bu ise, finans kapitalistler nasıl Süleyman'ı bir cırpıda Su İsleri Müdürlüğünden hop diye Başbakan yapıverdiler ise, tıpkı öyle bu gün de menzile en yakın görünen Ecevit'i binbir propaganda ile Basbakan edemezler mi? Oyleyse CHP'ye ve Ecevit'e bu eziyet nive? Kıbrıs cıkart-

ması sonrasında Ecevit tek başına iktidar olmaya kalkıştı diye başına gelmedik kaldı mı? Şimdi de Niksar, Şirvan, Erzincan' da, hattâ 1 Mayısta yapılan saldırılar niye? Eğer Ecevit'i daha popüler yapmak için denirse, buna herkes güler. Finans - kapitalin elinde reklam icin öyle büyük araclar var ki, herhal de en sonuncusu kursun olmalıdır. O zaman Sabancı «kim gelirse gelsin» derken, gönlünde yatan aslanı gizliyor. Niye gizliyor? Cünkü, AP yıpranmıştır, halktan tecrit olmaktadır. Oysa bir avuç finans kapitalist her zaman bütün halkmış gibi görünmek ister. İste bu nedenle açık konuşmak, finans kapitalistlerin yüzük taşı gibi sırıtmasına sebep olabilir.

O zaman da iktidara «kim gelirse gelsin» kaygısızlığının al-(Devami 5. Sayfada)

tersine dönüyor. Toplumdaki en ör-

gütsüz ve demagojilerle en cok uvu-

isyanını, devrimci saflara geçişini

önliyemiyor. Özellikle bir kısmı der-

neklerde örgütlü, is gücünü devlete

satan sivil kamu görevlileri, öğret-

TÜM - DER vb. örgütlerle grevli,

toplu sözlesmeli sendika hakkı için

basarılı olabileceklerini havkırıyor-

lar. Bu olumlu gidişe, parababala-

rının en sadık adamları nazarıyla

bakılan, polis memurcukları da POL

DER'de örgütlenerek, «demokrasi-

den yana» olduklarını açıklayarak,

katılıyor. Çoğusu köy çocuğu olan

ve daha dün köyden gelen polis,

köylü - şehirli, gençlik ve işçi yı-

ğınları üzerine ateş yağdırmanın ki-

min çıkarlarını savunmak olduğu-

nu, kısmî de olsa, görüyorlar. Genç

askerlerimiz, subay - assubayları

mızın hoşnutsuzluğu diğer kesimler-

den daha geride kalmıyor. Daha iki

yıl önce, Türkiye çapında direnişe

geçen binlerce assubay ve esleri.

hayat şartlarının rezilliğini protes-

to etti. Coğusu hapislere atıldı, Bir

kısmı «emekliye» sevk edildi. Ta-

rihinde birçok kez, bu çapul ve vur-

gun düzenine karşı baş kaldıran,

parababalarının kapıkulluğuna isyan

eden, halk çocuğu askerlerimizin

atılışları, işçi sınıfı yörüngesine gi-

remediği için yenilgiden kurtula-

Asker - sivil, kamu görevlileri

nin bu hosnutsuzluğu neden? Birin-

cisi; devlet pahalılaşıp, memurcuk-

ların sayısı arttıkça, parababaları

tüm kamu görevlilerini doyuramaz

hale geliyor. Büyük asker - sivil bü-

rokratları, teknokratları doyurup,

alttakileri zorla susturma, demogo-

ji ile uyutma yolunu seçiyor. Bu-

güne kadar bunda başarılı da oldu.

Ancak son villarda pek basarılı ola-

miyor. Kamu görevlileri, her gecer

tulabilmis, «kapıkulu» zümrelerinin

Bu cephenin karşısında gıtından hergün daha fazla hoşnutsuz geniş halk yığınlarıdır.

Halk cephesi ise emperya-

sosyalistlerdir

aktarlarıyla «Cağdaslastırılmak» istenildi. Tutmadı. Devlet te, şen her tek insanı ve örgütü kap Hükümet te ya Padişah'ın (Ordu Başbuğunun) yahut Paşa'nın (Ordu Komutanın) babasından miras kalmış malı bilindi. (Devami 3. Sayfada)

dır. Ve istediği kadar kalabalık

karşısında, en geniş halk cep-

hesini örgütlemek sosyalistlerin

dur, hem de finans kapital ta-

hakkümü altındadır Bu nedenle

fasizm bizde en uzaklara gitti

sandığımız zaman bile, burnu-

muzun dibindedir. Bunu aklımız-

dan bir sanive bile cıkarmıya-

neyi dayatıyor? Halk Cephesini

ve O'nun kurmayını. Bu ikisi bir

birine etle tırnak kadar bağlıdır

Kurmaysız bir cephe veya cep-

hesiz bir kurmay boş aldatma-

nans - kapitale karşı savaşan,

iktidar savası veren sosyalisi

partilerden oluşacaktır. Çağı-

mızda en tutarlı demokratlar,

Halk cephesinin kurmayı fi-

Öyle ise, bu objektif şartlar

Türkiye hem doğu toplumu-

en kutsal görevidir.

olsunlar örgütsüz halleri ile güç

CHP Programi Memuriarimiza **Neler Getiriyor?**

görülmemiş kertede bunalımlı gün- rababalarınca ele geçirildiğini, on- kazanmak için, grevli sendika hakler yaşıyor. Finans - kapital, tefeci ların nasıl halk sömürgeni, vatan kı almak için mücadele ediyor. bezirgân cephesi ele geçirdiği dev- satıcısı olduğunu, yurdu emperyalet olanaklarıyla, başta işçi sınıfı- lizme nasıl peşkeş çektiğini görü- da en azından dernek kurma hakmız olmak üzere, tüm emekçi yı- yor. «Devletin güvenliğinin tehlike- ları var. Onlar hoşnutsuzluklarını, ğınlar üzerinde görülmemiş terör de» olduğu, palavrasının, en adice mücadelelerini daha örgütlü sürdüestiriyor. Ekonomisi çıkmazda olan uydurulmuş parababalarının yalanı rüyorlar. Ancak, askerlerin dernek parababaları, politikada da hergün olduğunu ve güvenliği tehlikede ola kurma hakkı bile yok. Finans-kabiraz daha çıkmaza giriyorlar. Top- nın da, devlet değil, parababaları pitalistlerce gasp edilmiştir. Silahlı lumdaki genel hoşnutsuzluk giderek olduğunu her zamankinden daha iyi Kuvvetlerin örgütlenme ve siyasete tüm sınıf ve tabakalara yayılıyor, anlıyor. onları, devrimci dalganın içine çe- İkincisi; 1950'lere kadar, kamu kiyor. Emekçi yığınların mücadelesi güçlendikçe, parababaları, devleti daha baskıcı, daha pahalı hale getiriyor. Açık faşizm provaları yapıyor. Emrindeki asker - sivil, memur kadrolarının sayısını, halk muhalefetini ezmek için habire kabartıyor. Ancak bu tedbir, hergün biraz daha

görevlilerinin toplumumuzdaki ayrıcalıklı yeri, bu tarihten sonra finans - kapital, tefeci - bezirgânlığın devletçilik vesayetinden kurtulup devleti tam ele gecirmesi ile son bulur. 1960 politik devriminin getirdiği kısmî demokratik ortamda, hoşnutsuzluğu, henüz, cağımız da işçi sınıfımız kanı, canı pahasına tek kurtuluş yolu olan SOSYALİZsürdürdüğü mücadelede önemli ba- ME yönelmiş değildir. Onlar da, disarılar kazandı. Grev silahını kısmî ger emekçi yığınlarımız gibi, CHP' de olsa söke söke aldı. Diğer emek- yi «umut» olarak görüyorlar. Oysa, ci tabakalara nazaran, sosyal duru- CHP programının kamu görevlilemunda bir iyileşme sağladı. Siya- rine neler vaadettiğine bakalım : sete daha aktif katılıp, zayıf ta olsa, siyasî iktidar kavgasına girdi. faları arasında yani, tam 8 sayfamenler. kurdukları TÖB - DER, Dün horlanan, aşağılanan işçi sını- da, kamu görevlileri için, birçok fımız, yalnız kendisinin değil, tüm tekerlemelerden ibaret, laf eveleemekçi yığınların, asker - sivil ka- me, gevelemeleri arasında dişe domücadelelerini hergün biraz daha mu göreylilerinin öncüsü olduğunu. kunur cinsinden sunları önerir : yoğunlaştırıyor, bu uğurda kan, can dosta düşmana gösterdi. Dün, «devveriyorlar. Mücadelelerinin, işçi sı- let kapısında kul» olmak için can kalaşma özgürlüğüne ve toplu sözatanlar, bugün, işçi sayılmak için, lesme hakkına kavusturulacaklarhaklı olarak kan, can veriyor. Mes- dır. Kamu görevlileri sendikaları, lekî sorunlarının çözümü, geliştiril- isci sendikaları ile bütünlesmeve

Vatan Partisi **Ecevit** e Saldırıları Protesto Etti

CHP mitinglerine yapılan saldırıları Vatan Partisi protesto ederek, Bülent Ecevit'e aşağıdaki mesajı göndermiştir. Savin Bülent ECEVIT

Sirvan, Niksar ve Erzincan la uğradığınız saldırılar, demok ratik güclere yönelen baskıların bir doruk noktasına tırmandığının isaretidir. Elbette bu saldırılar eninde

sonunda demokrasi mücadelesinin daha tutarlı, daha güçlü verilmesine ve tüm demokratların daha siki dayanışmasina yol acacaktır. Saldırıları nefretle protesto eder, DEMOKRASİ MÜCADELE

SİNDE dayanışma ve başarılar

Vatan Partisi Genel Başkanı Mehmet ÖZLER

Osmanlı, onun kolayını bulmuştu. Sivile de, Askere de: «Paşa» derdi. En son «Cağdas Uygarlık» komedisi «Mesrutiyet» (Anayasacıllık devriminde: elde silah dağa çıkan asker Enver de Paşa oldu, çakı kullanmayı bilmeyen posta memurcuğu «İttihat ve Terakki» lideri Talât ta Paşa oldu. Bu trükle: Hükümet hep Paşa' ların (Askerlerin) elindeymis gibi geldi Hükümet'le Ordu lâfca olsun ayrılığa gayrılığa uğratılmadı. Cumhuriyet bu geleneği kaldırdı mı? Ne gezer. Ölünciye dek değişmeksizin Cumhurbaşkanı: Mustafa Kemal Paşa idi. Atatürk diye silindir şapka ve redingot giydirilişine ne bakarsıaktif olarak katılmasından, finans nız?... Hükümet Basbakanı, (eğer 2. Emperyalist Evren Savaşı kapitalin korkusunu anlamak müm-Yerli Finans - Kapitalle Uluslararası Finans - Kapitali sarmaş dokündür. Zira, silahlı olan bu gücün, las kuzu sarması edip «Kayıtsız şartsız hâkimiyet» direnişine örgütlenip, aktif siyasete atılışı, onsokmasaydı) İsmet Paşa evel ezel «Değişmez Şef» kalacaktı. ları daha çok emekçi yığınlarla

«İnönü» soyadı bile, Asker'in zaferi ve Pasalığı kazandığı bir kaynaştıracak, finans - kapital desavas'tan gelmedi mi? mogojilerini gecersiz kılacaktır. 5 — Çokpartililikte İki Tekerleniş Onyılı Kamu görevlilerinin bu genel Su «Cağdas Batıcı Uygarlık»ın uydurduğu sivil Hükümet «bid'at»i Bayar'lar, Menderes'ler mi? Hele «Değişmez Şef» İ. İ. Pasa: «Gavri ben değistim» deyip, karakol karakol «yurdu» dolasarak, o Başıbozukları parmakla göstermeseydi de, göreydik bakalım Bayar'lar ve Menderes'ler «Devlet - Hükümet» Baskanı olabilirler miydi?... Olduktan sonra bile, Ordu o «sefil - sivil»lere kaç yıl dişini sıkıp dayanabildi? Basıbozuk Devlet - Hükümet

adamları Paşa'nın başına taş yağdırttıkları güne dek iktidarda CHP program 242 - 250 ci saytünetilip zeybek havasına kaldırtıldılar. Sonra? Yassıada ve Sehrikan U. S. Sirketinden diplomalı «Süleyman bacanak»: Gümüşpala Pasa'nın Adalet Partisine sığınmasa, Hükümet Başkanlığı gibi bir «Paşa - Katı»na zor sivrilivereceğini çabuk unuttu. İ. İ.

1 — «Kamu görevlileri, sendiözendiriliceklerdir. Yeni Kamu Yönetimi düzeni yerleşip işlerlik kazandıkça, belli dallarda grev hakkı da tanınabilir.

Grev hakkı bulunmayan kamu görevlilerinin toplu sözleşme hakkına etkinlik kazandırıcı başka olanaklar sağlanacaktır.»

CHP, sendikalaşma özgürlüğünden ve toplu sözleşme hakkından yor. Vetolar yurtseverlere, konten- «sızdırmak». dem vurur. Ancak bu hak, grevsizdir. Grev silahlı olmayan sendikalaşmayı, CHP «Özgürlükçü Demokrasinin» gereği mi saymaktadır? Grey silahlı olmadan, toplu sözlesme görüsmelerinde, patronla (Devletle) nasıl mücadele edilecektir? Böyle örgüte, sendika denmez. Bunlara, 12 mart öncesinde memurla rımız gördüler. Yine, gördükleri bir şey varsa, o da sendikanın adının var olup, kendisinin olmadığıydı. «Yeni Kamu Düzeni yerleşip işlerlik kazandıkca, belli dallar da grev hakkı tanınabilecek»miş. Bu da Kamu Düzeni» dediğin şey, nedir? ğunu adaylarından anlamak cok ko-Grev hakkı olmayan emekçilerin lay.

Kontenjanları CHP'ni bu seçimlerde veto ve kontenjanların gerekçesi ortaya çı-Kontenjanlar hayli sarstı. Vetolar kıveriyor; «Sızan komünistlere» kar-

(Devami 5. Sayfada)

İste CHP böyle uygular sosya janlar, sermaye yanlılarına ve büyük bürokratlara uygulandı. Veto- demokrasiyi! Sosyal demokrasi uzların gerekcesi «sızmaları» önle- laştırmacılık değil mi? Al sana uzmek! Kim sızacak? Komünistler! laştırma.

Derdimend Isparta kasabası Tefeci - Bezirgânının oğlu Ame-

Paşa «Kuyudan adam çıkarma» sevdası ile, ikide bir koltuğuna

CHP'nin Vetoları ve

ve kontenjanlar birbirini tamamlı- şı sermaye yanlılarını gizlemeden

HÜKÜMET-ORDU-SINIF

«Kuvvetli Hükümet» + «İnandırıcı Hükümet»... Türkiye Si-

«Devlet» genel olarak yalın tanımı ile egemen sınıf elinde

Silahlı adamlar ve Cezaevleri örgütüdür. Ama, gittikçe karma-

salasan modern toplumda o yalınkat Devlet örgütü, baslıca 3

bölüme ayrılır: 1 — Yürütme, 2 — Yasama, 3 — Yargılama...

değilse Demokrasice silahlı adamlarsız iş görür. Yargılama bö-

lümü (Mahkemeler) daha cok Cezaevleri açısından silahlı adam-

ların yalnız Polis ve Jandarma kollarını kullanır. Yürütme bö-

lümü, akar dilce Hükümet adını alır. Hükümet: sivil asker bü-

tün silahlı güçleri kullanır. Polis te, Jandarma da, Ordu diye

kısaltılabilecek olan (Kara - Deniz - Hava) Silahlı Kuvvetleri de

Klâsik Hükümet bu olmakla birlikte, onun ister istemez: 1 -

Sivil İdare mekanizması, bir de 2 — Asker Sayunma mekaniz-

ması vardır. Sivil İdare adamları silahsız sayılabilirler. Polisin

cop, tabanca vb. aygıtları, Modern Savaş tekniği yanında oyun-

cak bile olamaz. Olsa olsa, cakısı bulunmayan silahsızlandırılmıs

halka karşı bir korkuluk olur. Onu bir yana bırakırsak, silahlılar

Böylece Devlet bütününün en dişe dokunur bölümü olan Yü-

rütme mekanizması, kendiliğinden bir: Silahsız buyurucu durum-

da olan Hükümet bir de Silahlı yerine getirici durumunda olan

Bu ayrılık Tarihinin belirli çağlarında zaman zaman birbiri-

ne karsıt olmuslardır. Toplumun az cok oturaklı normal gidis

günlerinde Devlet içinde Hükümet avadanlığı Ordu üzerine bu-

yurmustur. Toplumun düzen yıkılısı günlerinde is tersine döner:

Ordu bütün öteki Devlet bölümlerine ve bu arada Hükümete ağır

basar. Roma'nın ve Kapitalizmin yıkılıs günlerinde ikide bir giz-

Bu alanda Türkiye'nin büsbütün özel bir karakteristiği göze

batar. Osmanlı Devleti çimçiy Silahlı Adamlarca kuruldu. Ora-

da Hükümet te, Ordu da ister istemez o silahlı adamların teke-

linde kaldı. Silahsız «bası bozuk»un Hükümette isi ne olabilirdi?

Bu gerçekçi gerekçeyle Hükümet demek, Ordu demek oldu. O

tutum, Batı Kapitalizminden taklit Devletçilik ve sözde Kanun

Doğrusu da, elinde silah bulunmayan adamların, eli silahlı-

lara buyurması denli komik burjuvaca güçler dengesi olamazdı.

Tetiği benim parmağım çekecek, buyuruyu karşımdaki silahsız

başıbozuk verecek. Niye? Bizim Silahlı Kuvvetlerimiz: Buriuva

«cağdas uygarlık düzeyi» adına öyle gerekse de, bu işi hiç bir

zaman ciddiye almadılar. Hem niçin alsınlar? Batı Kapitalizmi-

nin kara kaplı kitabı öyle yazarmış. «Tefrîyk'ı Kuvâ: Güçleri

150 - 200 yıldır Türkiye'nin seçkin politika oyunu, hep Hükü-

met denilen «sefil» sivillerle, Ordu denilen silahlı askerler ara-

sında sürüp giden bir «Ali-cengiz oyunu» olmaktan cıkamadı.

Ayırdetme» kuralı kutsalmış. Bize ne? «Biz bize benzeriz!»

4 — Mesrutivet'te Pasalık

Ordu olmak üzere iki ayrı mekanizmada toplanır.

li ya da açık generaller kargaşalığı zortlar durur.

3 — Türkiye'de Cifte Hükümet (Diyarsi)

Bu üc bölümden valnız Yasama (Kanun yapıcı Meclisler) hiç

lahlı Kuvvetlerinin «4 sınıfı» tepede bu kararı aldı.

«Hükümet» nedir? Devletin bir parçasıdır.

23 Mart 1971

Dr. HIKMET KIVILCIMLI

Hükümetin emrinde bulunur.

2 - Ordu ve Hüküme

yalnız Askerlerdir.

1 — Devlet ve Yürütme Gücü

Böyle giderse halk CHP'vi ikti-Komünist'in CHP'de işi ne? Eğer o CHP ye girmişse CHP'lidir. Ve dar olmadan da denemiş olacak CHP'ye «zarar getire»mez. Böylece Haydi hayırlısı!

AP'nin Ağır Topları: 12 Mart'ın Katil Generalleri

AP kimden yana, kimi savunur? çen seçimlerde İstanbul'dan koydu sendika hakkı verebilirim. «Yeni Kimden yana ve kimin partisi oldu- denevecek.

(Devami 5, Sayfada) nin Manisa Milletvekili adavi, Ge- miyor mu?

«bekle, gör» demek herhalde. Paşa diye sorar durur aldatılan, oy da- kazanamadı. Yani İstanbul halkını keyfim isterse, sana bazı dallarda varı gibi ku<mark>llanıl</mark>an halk yığınları. aldatamadı. Şimdi Manisa halkını

3 yiğit insanı darağacına gön bulunduğu düzen mi? Bu «Kamu 12 Mart fasizminde İstanbul hal- deren Ali Elverdi ise Bursa Mildüzeni» nasıl, ne zaman yerleşecek- kını inim inim inleten yüzlerce in- letvekili adayı. Daha niceleri var. tir? Finans - kapital saldırıları; sanın kanına giren en ufak hak ara- Bu iki örnek AP'nin Kuzu postu-«bekle, grev hakkı tanıyabilirim» yış grevlerini bile süngü zoruyla na bürünmüş, MHP'yi koç başı gibi dediğin «dalları», kuru ağaç haline engelleyen Faik Türün Paşa! AP' kullanan anakurt olduğunu göster-

lan bu tür toplantılar bir adet ha- Alman emperyalizmi ile Amerikan larının ABD'li uzmanlarca NATO line getirildi. Senede bir değil, bir emperyalizmi arasındaki mücadele icin uygun görülmemesinden dodüzine toplantı da yapsalar Sosya- de gittikçe sertleşmektedir. Ameri- ğan iki sorun» ABD ile Batı Allist dünya karşısında ayakta dura- ka kendi pazarlarına Almanya'nın manya arasını daha da bozmuştur. bilirler mi? Empervalist dünyanın girmesine engel olmaktadır. «Son ABD, bir yandan nükleer santrallebuhranma ve emperyalistler arası celiskilere care bulabilirler mi?

Cok değil, dünyanın son 70 yılda aldığı yola bir göz atan, «bunalımların» ve «eşitsiz gelişim»in emperyalizmin tabiatı gereği olduğunu bilenler için bu sorulara olumlu cevan vermek mümkün değildir Emperyalizmin krizinin öldürücü derecede ağırlaşmadığı dönemlerde, emperyalistler kendi aralarındaki meseleleri cözemeseler de bu tür toplantılarda biraraya gelip görüşebilirler. Emperyalist dünyanın buhram öldürücü noktaya doğru tırmandikça, şeflerin konuşup uzlaşma imkânı giderek ortadan kalkar. iste o zaman, toplarm tankların konusması başlar. Kördüğüm olmuş, empervalistler arası meseleler kuvvete başvurularak savaşla çözülmeye çalışılır. Emperyalistler, dünyayı ateşe vererek milyonlarca insanı savaş alanma sürükler. Fakat onların bu son çılgınlıkları da onları ölümden kurtaramaz. Savas = devrim demektir. Eninde sonunda milyonlarca insanın hayatı pahasma da olsa vatalak empervalizm ölecek, dünyanın pek çok ülkesinde sosyalizm kurulacaktır. Bugünkü emperyalist dünyanın

meseleleri nelerdir?

Herseyeden önce emperyalist dünyanın ortak derdi pahalılık ve issizliktir. Bütün emperyalist şefler, bütün burjuva profesörler bunda hemfikirdir. Ne var ki, bu dert yeni bir sey değil, kapitalizmin, emperyalizmin tabiatından ileri gelen, ezeli ve ebedi derdidir. Batı dünyasını kasıp kavuran pahalılık ve issizlik, 1977 yılında daha da artarak emperyalist burjuvaları korkutmaya baslamıştır. Pahalılık ve işsizlikten yanan proleteryanın ve halkın Devrimci faaliyeti emperyalist rejimleri tehdit etmektedir. Devrim pusuda beklemektedir. Parababalar da bunu iyi bilmektedir. Londra toplantisma katılan em-

peryalist şefler kanserleşmiş kangrenlenmis pahalılık ve işsizlik der, dine katiyen çare bulamazlar. Bunun icin kendi aralarındaki meselelere geçmekte yarar görmüşlerdir. Once, bugünkü emperyalist dünyaturulmaya çalışılan ülkelerin durumuna bakalım.

Avrupa'da İngiltere ve İtalya ne durumdaysa, Amerika'da Kanada'nınki onlardan pek farklı değildir. İngiltere ve İtalya ekonomisi komada uzanmış yatıyor. İngiltere Amerika'nın verdiği serumla (dolarla), İtalya Almanya'nın verdiği serumla (markla) güç bela solunum yapabiliyor. Yani İngiliz ve İtalyan ekonomisi felç, can alıp can veriyor, İngilizlerin basında Amerika, İ talya'nın basında Almanya hemsirelik yapıyor. Amerikan kıtasında Kanada bunlardan pek farklı değil. Yada az farklı: yarı felç. Dış ticaret acığı üc milyar dolar. Kanada'nın koluna Amerika girmiş, onu avakta tutmaya calisiyor. İngiltereyi, Kanada'yı sırtlayan ve dünyanın pek çok ülkesine «elini uzatan» Amerika'nın kendisi ne durumda? A merika'nın dünya üzerinden ayağı kayalı yıllar oluyor. Vietnam dayağından bu yana Amerika'nın bir avağı cukurda. Daha o zamanlar Vietnam harbinin masraflarını taşıyamaz duruma gelmiş, ikide bir Almanya'dan, Japonya'dan, dünya bankasından haraç almış, Mark'ın ve Yen'in değerini, tehditle sık sık, yükselttirmiştir. Şimdiki durumu o günlerden pek iyi değil. Geçen yılki dış ticaret açığı 15 milyar dolar. Pahalilik % 4,8 artmis, issizler ordusunda azalma değil artma var. Bu durumda Amerika zoraki lider. Emperyalist dünyada ayakta durabilen iki ülke Almanya ve Ja-

sı ihrac etmesini yasaklamak istiyor. Amerikan-Fransız rekabeti eski hızında devam ediyor. Bugün Amerikan sözünden çıkmayan tek ülke Japonya görünüyor. Düne kadar Amerikan kölesi olan

ponya. Fransa'da istikrar yok, ba-

ta çıka gidiyor. Amerika'nın kül-

hanbey tutumu, haraccı tavrı, Fran-

sız finansKapitalinin canını sıkıyor.

Koca Amerika iç piyasasını yabancı

mallarına kapayıcı, «koruyucu ted-

birler» alıyor. Başkalarına malını

satmak için de tehditler sayurun

şantajlar yapıyor: «Amerika'yı a-

yakta tutmaya çalışmaya mecbursu-

nuz, yoksa hep birlikte Komünizm

tarafından vutuluruz.» divor. Fran-

sa Amerika'dan yaka silkiyor. Ame-

rika Fransa'nın Uranyum fabrika-

Emnervalist devletlerin en i- Almanya, Amerika'ya kafa tuttuk- sıralarda, Federal Almanya'nın konusunda Fransayla yaptığı ittifaleri gelenlerinin sefleri Londra'da tan sonra, onun da, uzun süre Ame- Brezilya'ya satacağı nükleer sant- kı NATO silahlarmın gelirlerinin tonlandı ve dağıldı. Üc yıldır yapı- rika'ya katlanacağı düşünülemez. raller konusundan ve Leopar tank- paylaşılması konusunda tekrarla-

CIA Savunuculuğu Nasıl Yapılır?

Zaman zaman MIT raporlarını Milliyet Gazetesinde okumak imkanını buluruz. MİT ve onun bağlı bulunduğu merciler bu raporların yayınlanmasından kaç türlü amaç güderler bilmiyoruz Doğru bildiğimiz bir şey varsa o da Milliyet Gazetesinin MİT'le olan yakın ilişkisidir. Düne kadar Milliyet'in MİT'le olan ilişki sini bilirdik. En son iki olay Milliyet'in CIA ile ilişkisini açıkça

Ilki: 28 Mart 1977 tarihinde Milliyet'de yer alan bir sohbet toplantısıdır. Bu toplantıda Milliyet Genel Yayın Müdürü Abdi İpekçi, halen Colombia Üniversitesi Orta Doğu Enstitüsü direktörü olarak görünen aslında CİA'nin Orta doğu masası sefi olan Profesör D.C Hurewitz ile bir görüşme yaptı. Neden görüştü? Neler görüştü? Buna şimdi burada girecek değiliz, görüşme konuları ayrı bir yazımızın konusudur. Biz burada sadece bir ilişkiye dikkati çekmek istiyoruz.

İkincisi: 6 Mayıs 1977 tarihli Milliyet'teki «Şüpheler Üzerin

de» başlıklı Abdi İpekçi'nin yazısıdır. Yazar çok ustaca CİA'yı temize çıkarmakta ve savunmaktadır. Kanlı 1 Mayıs olaylarının hemen ardından 2-3 Mayıs günlü bütün yerli ve yabancı ajanslar ve finans-kapital basını olayı «Vatan Haini Mao'cuların» tertibi olarak verdiler. Parababalarının ortaya attığı bu kuru kemiği tam iki gün, solcusu, sosyalisti ağzından düşürmedi. Solcular «Mao'cu sakızını» ağzında çiğneye dursun finans-kapital ajanları DİSK'in ve devrimci kuruluşların yakasına yapışma faaliyeti ne coktan girişmişlerdi. Çok geçmeden devrimciler, gerçek tertipçilerin ve suçluların MC iktidarı ve CİA olduğunu gördüler Bu defa devrimci saflarda CİA'ya karşı bir kampanya başlatıldı. Bu durumda ne etmeli, ne yapmalı ki, CİA yıpratılmasın. korunsun, hedef olmaktan kurtarılsın? İste tam bu sırada Abdi İpekçi cesurca ortaya atılır ve CİA'yı ustaca savunur. Yalmız o noktaya gelmeden önce Abdi İpekçi bir sürü zikzaklar yapar Daha doğrusu kamu oyunun önüne doğru gibi görünen, gerçekte ise yanlış, şaşırtıcı hedefler koyar. Özellikle aydın, küçük burjuva ara tabakaların kafasını karıştırıp, gözlerine kül atar. He men her yazısında gerçek suçluları saklayarak, milletin kafasını bulandırır. Onun bir görevi de budur zaten. Biryandan Niksar, Siran ve Erzincan saldırıları için ekişkirtilip, saldırıya geçirilen lerin hangi kaynaktan beslendiği, nasıl şartlandırıldıkları bellidir. Bu kaynak Türkiye'de sağ uçtaki partidir» der. Bunu demeden önce «her olayda yabancı parmağı aramaya alışmış bulunanlar, hazır yargılarını bu kez de tekrarlayabilirler» diyerek «sağ uctaki partinin» ve bir iç savaş için örgütlenmiş faşist «Komando» adlı milis teşkilatının iplerinin yabancıların (CIA'

nın) elinde olduğunu saklar. Yine aynı yazıda. «Gectiğimiz dönemlerde hiç bir zaman aşırılığa kaymamış, asla militanlaşmamış, öyle yan kuruluşlara sahip olmamış AP», diyerek bunca cinayetlerin baş sorumlusu Demirel ve şebekesi temize çıkarılır. Kamuoyuna pür-û pak olarak tanıtılır. Güya AP. MHP tarafından günah işlemeye sevk edilmekte, «doğru yolundan» çıkarılmaya çalışılmaktadır. Abdi İpekçi böyle ince demagojilerle, canileri, yığınları gözünde masum göstermeye çırpınarak, sahibine hizmetlerini sunmaktadır.

Birgün önce bunları yazan Abdi İpekçi ertesi günü (3 Mayıs 1977) 1 Mayıs katlıamı ile ilgili olarak sunları söylemektedir: «Üc yıldır yurdun her bucağında, özellikle eğitim kurumlarında yüzlerce gencin, nice masum yurttaşımızın ölümüne yol acan ve son olarak Taksim alanında, Cumhuriyet tarihimizin en kanlı facialarından biri ile ürününü veren çatışmalar, o kutuplasmanın sonucudur. Çünkü cephecilik anlayışı ile başlayan ve ortadaki büyük dengeyi oluşturması gereken iki büyük partinin birbirlerine karsı aldıkları yaziyet, düsmanca kutuplaşmaları özendirmiş, onlara güç vermiştir. Sağın ve solun silahlı militan örgütleri bu ortamdan yararlanmış, gelişmiş, genişlemiş, yayıl-

Bay Abdi İpekçi esas suçlu olarak iki büyük partivi AP ve CHP'yi göstermektedir. «Ortadaki büyük dengeyi oluşturması gereken iki büyük partinin birbirlerine karşı aldıkları vaziyet» sonucu, sağın ve solun militanları Türkiye'yi bir iç savaşın eşi-

Burada da mesele saptirilip kamuoyu yanıltılıp, aldatılmaktadır. Bir gün önce Abdi İpekçi «kışkırtılıp, saldırıya geçirilenlerin»... «Türkiye'deki sağ uçtaki partinin» militanları olduğunu söylerken, birgün sonra «esas suçlu AP ve CHP»dir, çünkü onların birbirleriyle rekabeti sonucu, bunlar olmaktadır» demektedir. Hangisi doğru?

Ecevit'e Niksar, Şiran ve Erzincan saldırılarını tertipleyen gizli güclerle, Taksim'de yüzbinlerce yurttaşımızı makinalı tü feklerle tarayan 50'ye yakınını öldüren ve yüzlercesini yaralayan gizli güç aynıdır. Bir gün MHP'yi suçlu, AP'yi suçsuz, ertesi gün AP ve CHP'yi esas suçlu göstererek kafaları karıştırarak kimlere hizmet edilmektedir?

Neden CHP, AP'nin yanına konarak suçlanıyor? Bunu böyle yapmak AP'nin günahlarını ikiye bölüp CHP'ye yüklemek değildir de denir? CHP'nin saldıran değil, saldırıya uğrayan ve hatta kayıp veren bir parti olduğu bilinip dururken, CHP'yi AP'nin yanına koyarak suçlamak, AP'nin, MHP'nin, MC'nin ve CÎA'nın suçlarım, azaltmak demektir. Gerçeği saklamak demek-

AP'nin yanına CHP'nin konulması ile yapılan kurnazlık, aşırı sağ militanların yanına sol militanlar getirilerek tekrarlanmaktadır. Güya aşırı sağın militanları ile Solun militanları çarpışarak memleketi iç savaş ortamına getirmişler.

Gerçekte, memleketi iç savaş ortamına getirenler, MC iktidarı, CİA ve onun örgütlediği aşırı sağın militanları olduğu halde, bu gerçeği sakamak için bir aşırı sol militan örgüt icad edilerek aşırı sağın karşısına oturtulur. Ve sonra da savaştırılır. Gerçekte ikibuçuk yıldır yurdumuzda uygulanan, MC iktidarının ve faşist komando sürülerinin işçiye, köylüye, öğretmene, öğrenciye karşı sürdürdüğü sistemli öldürme kampanyasıdı Bütün yıldırma ve öldürme kampanyalarına karşı halkın yaptığı tek şey dişi ile tırnağı ile Kutsal Nefis Mücadelesidir. Bu yıldırma, öldürme kampanyasının en toplu uygulaması Taksim'de 1 Mayıs'da yapıldı. Katliam yapan karanlık ve gizli güçler aynı olmasına rağmen Bay Abdi İpekçi 4 Mayıs tarihli yazısın-(Devami 4. Sayfada) için Fransa ve Almanya'ya baskı yapıyor, bir yandan Alman emperyalizminin «Latin Amerika çiftliğine» girmesine engel oluyor. Almanya, «NATO silahları konusunda kazançların dengeli bir biçimde paylaşılması için», Avrupalı NATO ülkelerini Amerika'ya karşı ayaklandırmaktadır. Uranyum fabrikası

SOSYALIST

larının gelirlerinin paylaşılması henüz emperyalistler arasında çözülmemis bir meseledir.

Gazetelere sızan haberlere göre «Batı Almanya Başbakanı Schmidt, Batı Alman Markının Revalüe (değerinin yükseltilmesi) yolundaki taleplerin kendilerince hiçbir şekilde gözönüne alınmayacağını söylemiştir.» Almanya, Amerika'nın baskısına isyan ediyor. Dünya liderliğini korumaya çalışan Amerikan Emperyalizmi, gelişen Alman emperyalizmi ile pek çok konuda uzlaşmaz çelişkilere düşmektedir. Almanya Amerika'ya haraç vermek istememektedir. Uluslararası para fonuna artık taraftar gözükmemektedir. Fakat, Mark'ı revalüe etme-

mek icin buna katlanmaktadır.

Sonuç olarak diyebiliriz ki, «Londra zirvesi» emperyalistler arası anlaşmazlık konularından hiçbirini çözememiştir. Çözülemeyen müzmin problemler giderek kangrenleşmekte, kördüğüm olmaktadır. Emperyalist devletler arasında sessiz sedasız sürüp gelen mücadele kızışmakta ve gün ışığına çıkmaktadır. Emperyalist dünyanın buhranı ağırlaştıkça aralarındaki en küçiik sivilce yara olmakta, ve birbirlerinin boğazlarına sarılmaktadırlar. Hiç bir zirve onları kaçınılmaz sonlarından «sosyalizm»den kurta-

YA YENECEĞİZ YA ÖLECEĞİZ

FLNC'nin başkanı Nathanel

Mbumba'nın bir açıklaması: «(...) Yaklaşık on iki yıldan beri Mobutu'nun faşist, sömürgeci ve ayırımcı rejiminin baskısı altında bulunuvoruz.

«FLNC savaşcıları, emperyalist sistemin bizi daha fazla sömürmek için kurduğu kölelik zincirini kırmak için silahlanmışlardır. «Mobutu'nun iktidarı eline geçirdiği 24.kasım.1965 yılından bu ya-

Birincisi: savaş sonrasında sosyalizm insanlığın içte birini kapladı, ulusal kurtuluş hareketleri hızla yayıldı ve başarıya ulaştı. Savaş öncesinde emperna siyasi, sosyal ve ekonomik durum gitgide bozuldu. (...). Ülkemiyalistler aydınları sömürge yağması ile bir kerteye dek doyurabiliyordu. Kurtuluş savaşları ve onların zin, dünyanın en zengin ülkelerinn büyük desteği sosyalizm bu imkânı büyük ölçüde den biri olduğunu bilmemize rağmen dünyanın en cok borcu olan ülkısıtladı. Emperyalistler «sömürge avaklanmaları vükesi olduğunu öğrenmek insana cok zünden kendi iç ufunetlerini, irinlerini geri ülkelere akıtamıyorlardı. Vaktiyle geniş sömürge imparatorcelişkili geliyor. lukları için zorba, külhan, sefih, aventürye kadro-

«Kongo halkı ülkesinin dilenciler, yoksulluk, ve bozulma, çürüme ülkesi haline gelmesine göz yuma-

«Kongo halkı, bu gün Mobutu'-

nun yardımına koşan kapitalist güclerin, bizim ayaklanmamızı bahane ederek yeniden uzlaşma koşullarını araştırmalarını kabul edemez. «Kongo halkı, kapitalistlerin bizim ülkemizde yalnızca yer altı zenginliklerimizi gördüğünü bilmelidir. Köylüler gibi beden ve fikir işçilerin yaşam şartları onları hiç bir şekilde ilgilendirmemektedir. İşte bu nedenle, uşaklarına bombalar ve silah malzemeleri göndermekten geri kalmamaktadırlar. İşte bu şekilde, bizim yeraltı zenginliklerimizi isleterekten, Kongo halkına kendi istedikleri bir sistemi

zorla kabul ettirmeye devama çalısmaktadırlar. «Bugün kadın ve erkek Kongolular Mobutu'ya hayır demektedirler, Kongo, bizim ülkemiz, ekonomik ve siyasi bağımsızlığına, onuruna kavuşmalıdır(...).

«Burada özellikle kendilerine rağmen savaşa gönderilmiş subaylara, assubaylara ve erlere sesleniyorum. (...). Bundan böyle Mobutu'nun size ihtiyacı olmadığını biliniz, ve bu nedenle sizleri silahlarınızı FLNC savascilarina vermeye davet ediyorum. FLNC savaşcıları sizleri kardeşçe karşılayacaklardır(...).

«Munshatsha bölgesindeki çarpışmada bir çok tank ele geçirdik. Tanklar içeriden dışarı çıkılamayayacak şekilde dışarıdan çelikle kapatılmıştı. Amaç hiç kimsenin canlı ele geçmemesi idi. Tankların içinde bulunanlar ise bize hiç bir lerin yardımları ne olursa olsun le üstün olduğu yeni bir sistemi kur- dir. Çünkü biz «İnsan Hakları»na şekilde zaire ordusunda savaşmak Kongo halkının güvenliğinin bekçi- maktır. isteminde bulunmamıs olduklarını leri ulusal kurtuluş savaşçıları, bü- «Kongo'da yerlesmis yabancı «FLNC, ülkemizde yerlesmis söylediler, Ayrıca Mobutu'ya bağlı tün bu savaş malzemelerini hemen görevlilerin ve şirketlerin ve yaban- bulunan ve ulusal ekonomimizin üç birlik tamamen FLNC savaşcı- hemen hiç hasara uğratmadan ele cı çıkarcıların ve temsilcilerin kar- gercekten kalkınması icin calısalarının yanına katıldı ve dostça geçirmektedir.

«FLNC'nin bağımsızlık savaşın- bir çok kereler savaşçılarımız tam da olduğunu daha önceden belirt-«Kongo Ulusal Kurtulus Cepheda paralı askerlere ihtiyacı yoktur; bir bütünlük içinde olduklarını gös-miştir(...). si ülkenin tüm çocuklarının korun- çünkü her yerde görülmemiş bir termişlerdir. Din görevlilerinin ve «Kongo, bizim ülkemiz, bağımması icin mücadele etmeye kararlı- sevgiyle karşılanmaktayız. (...). kurumlarının da faaliyetlerini sür- sız, sosyalist, ilerici bir ülke olmadır. FLNC, gerçek Kongo'lulardan Amacımızı tüm Kongo'lular bilmek- dürdükleri birçok bölgeler ve hat- lıdır. Ülke çocuklarının zaferi, Kononurlu olmalarını istemektedir; tedir. Amacımız, ülkeyi sömürgeci ta yabancılar kurtarılmışlardır. go devriminin zaferi mutlaktır. Mükorkmaları için hiç bir neden yok- ve despotik rejimden kurtarmak ve Kurtarılan yabancılar hiç bir şekil- cadelemiz devam etmektedir! Ya

netinde» ruh ve bedence yok etmeye çalışıyorlar. Yirminci yüzyılın nükleer fizik - biyoloji çağının uzay çağının gençliğini öteki dünyadaki cennet hayalleriyle avutmak kolay değil. Bunun yerine esrar ve afyon gibi narkotik maddelerle gençliğe sahte bir

mağa çalısırken, diğer yandan CIA - MAFYA isbirli-

ği ile dünyada sosyalizm cennetini işçi sınıfı ile bir-

likte kurmaya yeltenebilecek gençliği maddî - mane-

vî baskılarla bunaltarak hashas - esrar - LSD «cen-

Emperyalist Ülkelerde ve

Geri Ülkelerde Gençlik

EMPERYALİST ÜLKELERDE

standardı sağlayabilmekte idi.

im ve tekniğin geriliği idi.

Batı'da kapitalizmin rekabetçi çağı boyunca, bu-

günkü gibi, özel anlamda gençlik hareketleri görül-

mez. Çünkü gelişen ve nispeten genç kapitalizm

ıydın gençlere, «öğrenimlerini kapsayan umut ve

stekleri gerçekleştirecek şartları» sunabilmekte, is-

i ve köylülere nisbetle oldukça yüksek bir hayat

Bunun yanı sıra, aydınlar, nüfusun çok küçük

bir bölümünü oluşturmakta idiler. Cünkü, henüz ka-

nitalistler tekelci aşamadaki gibi hazır yiyici ran-

iyeler durumuna gelmemişlerdi, tekelci asamada

doğrudan doğruya aydınların bir bölümünün üstlen

diği, şirketlerin fabrikaların teknik ve idarî güdü-

mü gibi işler, çoğu durumda bizzat kapitalistlerce

görülmekte idi. Nicel azlığın bir diğer nedeni de bi-

Ekonomi tabanındaki değişme politika tavanın-

la da etkisini gösterdi. Kapitalizm tekelci aşamaya

girip, kapitalist smif içinde bir finans - kapitalistler

zümresi ekonomi ve politikaya hakim olunca, halkın

direnişini bastırmak için devlet cihazını bir habis

ur gibi büyüttü, bu muazzam devlet cihazının güdü-

nicelik olarak artışının bir diğer nedenidir.

mü içinde aydınlara ihtiyaç vardı, bu da aydınların

Ayrıca ezilen sınıfların, direnerek aldığı bazı

sosyal haklar: (örneğin, tıp yardımı, parasız eğitim

gibi) aydınların nicelikce artmasında rol oynamış-

Hemen hemen ikinci cihan sayaşına kadar gidiş

ı yöndeydi. Henüz bugünkü şekliyle aydın ve genç-

ik hareketi ortaya çıkmamıştı. Fakat daha 1934'de

George Dimitrof olaylara bakarak veni gelişmelere

«Son iki yıl boyunca İngiltere, Amerika, Fran-

a gibi kapitalist ülkelerin öğrencileri arasında sa-

vaşa ve faşizme karşı giderek genişleyen bir hare-

ketin doğması, olaylar dolu dünyamızda önemli bir

gelişmedir. Emperyalizm çağında öğrenci kesim için-

deki devrimci hareketler hemen hemen valnızca sö-

mürge, yarısömürge veya az gelişmiş ve öğrencile

rin çalışan sınıflardan geldiği ülkelerde görülmek-

İkinci Cihan Savaşından sonra, savaş öncesin

e henüz doğuş halinde bulunan eğilimler, gittikce

belirginlesir. Aydınların yalnızca niceliğinde değil

niteliğinde, konumundaki değişmeler netlesir. Avdın

tabakaları arasındaki farklar ortaya çıkar. Aydın-

ların cok küçük bir bölüğü, tekellerin ve tekelci dev-

let cihazının zirvesinde kapitalistlerin yerini tutup,

finans - kapitale kaderini bağlarken, daha geniş yı-

ğınları orta aydın tabakalarını oluşturmuş, çok da-

ha geniş bir bölük de aşağı aydın tabakalarında yer

almıştır, aydın katmanların konumundaki bu farklı-

lasmalar, ileri kapitalist ülkelerdeki işçi sınıfına bü-

yük bir müttefik ve yine büyükçe bir tarafsızlastı-

Savaş sonrasında ortaya çıkan bu değişiklikler

rine 50'li yıllarda ortaya çıkan, iki büyük gelisme-

ları olarak yetiştirmeye alıştıkları lüks yüksek tah-

sîl gençleri ansızın işsizliğin ve açlığın en utanmazı

le yüzyüze gelmiştir.» (H. Kıvılcımlı, GENÇLİĞİ

İkincisi: savaştan sonra yarı-iletkenlerin ve

mesi aydınların konumunu doğrudan etkiledi. Kom-

pitörler sayesinde kafa emeğinin pek çok işlemleri

Bu, «bilimsel ve teknik devrim», bir yandan da-

«Bir vandan yüzbin mühendisin altı avlık eme-

ti ile elde edilecek ürünü bir kaç dakikada başaran

buyurucu aygıtlar milyarderlerin emrinde çalışacak,

ötede o milyarderliğin mikroplu leşini ve frengili

hırsını sürdürmek için, milyonlarca işçi ve aydın

genç ayaklar ordusunda ezilip harcanacak.» (a.g.e.)

likler elbette «aydınların en duyarlı kesimi» olan

gençlik içinde etki ve tepkilere yol açacaktı ve aç-

tı da. Eskiden sömürge ve yarı sömürgelerde görü-

len gençlik ayaklanmaları emperyalist metropollere

de sıçradı. Çünkü artık aydın gençliğin önemli bir

vamında yüksek öğrenimlerini kapsayan umut ve

kesimi, geberen kapitalizmin «korunmasında ve de-

isteklerini gerçekleştirecek baştan hazırlanmış şartı»

Gün geçtikçe, daha geniş gençlik ve aydın

Emperyalistler, işsizliğe ve yarınından güvensiz-

deslesmesinden korkmaktadırlar. Bunun için politi-

kitleleri isci sınıfı ile kader ortaklığına

Aydınların konumunda ortaya çıkan bu değişik-

nüfus içindeki sayısını hızla artırırken, bir yandan

rılacak güç kazandırdı.

den avri düsünülemez.

AZICIK ANLAYALIM).

makinalarla yapılabilmektedir.

da avdın issizliğine vol acmıstır.

edir.» (GENÇLİK İÇİN NOTLAR, sayfa 74).

GENCLIK

«hayal cenneti» sunuluyor. İnsanlıktan çıkarılıyor. Dün, din bir afyondu; bugün afyon bir dindir. GERİ ÜLKELERDE VE ÖZELLİKLE Geri ülkelerde genclik hareketinin baslangıcı

emperyalist üikelere göre çok daha eskilere düşer

ve farklı sebeblerin sonucu olarak gelisir. Aydınlar ve aydın gençlik kapitalizmin korunması ve devamında kendi varlık şartlarını görür. Ama özellikle varı - sömürgelerde, virminci vüzvılın başlarında hakim derebeylik düzeni aydınların konum ve çıkarlarına, yarlıklarına ters düser. Bu nedenle sömürge ve yarı sömürgelerde burjuva devrimci karakterde gençlik ayaklanmaları görülür.

İlk gençlik ayaklanmaları, 19. y.y.m sonlarında ve 20. y.y.m başlarında geri ülkelerin en ilerisi Rusya'da görülür. Bu hareketler, büyük Ekim devrininden sonra Cin ve Türkiye'deki gençlik hareket-

Çin sosyalizme geçti Türkiye gibi yarı sömürgeler bağımsızlıklarını kazanmalarına rağmen buruvazi öncülüğünde antika münasebetleri temizleye mediler ve bir müddet sonra bu yarı - derebey ülkeer emperyalizmin yeni sömürgeleri oldular. Bu sartlar geri ülkelerin aydın gençliğine devrimci bir özellik kazandırır. Yarı - derebey, yarı - sömürge ilişki er gençliğe boğaz tokluğuna kapıkulluktan başka bir sey sunmaz. Öte yandan daha dünün geri ülkele i sosyalizmi kurunca bir kaç on yılda en ileri ka pitalist ülkelere yetiştiğini gören gençlik sosyalizme yönelir. Elbette bu sosyalizm, küçük burjuva aydınların çok çeşitli küçük burjuva sosyalizmleri şeklinde ortaya çıkmaktadır. Ama gün geçtikçe, daha geniş gençlik ve aydın kitleleri işçi sınıfı ile kader ortaklığına yönelmektedir.

Bizdeki gençlik hareketleri de bu genel çerçereye uyar. 19. y.y. sonlarında, 20. y.y. başlarındaki cjön Türkler» hareketi ve daha sonra «Kuvayı Miliyecilik» biçiminde ortaya çıkan aydın ve gençlik dayranışları Osmanlı derebeyliğine bir tepkidir. Burjuva bir öz tasırlar.

Cumhuriyetin ilânından sonra 1960'lara kada devrmci gençlik hareketleri görülmez olur. Çünkü, iktidarı eline alan burjuvazi aydınlara devlet kapıanda bir iş verip onları zafer arabasına bağlayabi iyordu. Yalnız aydınlara mı? Alfabeyi biraz sökenlere bile bir odacılık, bekçiiik, kapıcılık yolu açıktı. Derinlere girmek uzun sürer, yalnız bu günle bir kıyaslama gençliğin 60'lardan sonra görülen devrimci eğilmlerin maddî temelini gösterir. Bugün li seyi bitiren üniversiteye giremez. Üniversiteyi bitiren devlet dairesine bekçi, kapıcı olmak için imtihana girer. Torpili yoksa da giremez.

Finans - kapital, tefeci - bezirgân ittifakı bugü gençliğe «ÜÇ ALIN YAZISI» sunuyor: genç ya binoir güçlükle okulu bitirip işsizliğin pençesine düşecek, ya suna buna yalvarıp torpille pistonla boğaz tokluğuna bir memuriyet bulacak, bütçe açığını kapatmak icin memur tayfesinin normal geliri sayılan rüşvete, hırsızlığa başlayack, kendi küçük hırsızlıklarının yarattığı kompleksle en büyük haksızlıkların köpekçe SAVUNUCUSU kesilecek. Ya da emperyalist ülkelere «finans - kapital uzmanlığı için vatanını, milletini, insan haysiyetini, içten mutluluğunu işgücü ile birlikte haraç mezat satmaya» gidecek. Efendilerimiz gençliğe böyle «ölümlerden ölüm

beğen»; «ya kırk katır, ya kırk satır» diyor. ransistörlerin keşfi, elektronik otomosyonun geliş-Gençlik «yaşamak istiyor. Kendi toprağında yaşamak, ama ne yerli ne yabancı bir avuç vurguncu e soyguncuya kul köle (hırsız, uğursuz) olmaksızı yaşamak istiyor. Beş yüz yerli finans - kapitalle iki bin beş yüz tefeci - bezirgâna 35 milyon Türkiye inha çok aydına gerekliliği ortaya çıkarıp, aydınların sanını rahatça sömürtmek için bekçi köpekliği etmektense, Türkiye'de sömürüyü kaldırıp, herkese insanca yaşama hakkını, görevini ve olanağını bileğinin hakkı ile vermek istiyor.»

«3000 efendimiz ise, 7000 yılık zalimlik alışkanlığı ile, avdın gencliğimizi cahil kövlü verine kovnak istiyor. Ağa nasıl oy vermeyen, hak aramak, hele "mazallah!" sikâyet etmek küstahlığını göstermek isteyen köylüyü, harmanı evi yakıldıktan sonra gene yola gelmedimi öldürtüyorsa, aydın gence de tıpkı öyle davranıyor. Bursla satın alınamayan, kendi alınyazısını Türkiye halkının alınyazısı ile bir olduğuna inanan gençliği önce sokak ortasında, üniversite binasında "toplum polisi"ne coplatıyor. Karakolda, müdüriyette en ağır küfürler ile işkenceye uğratıyor. O da yetmedi mi kurşunlatıyor!»

«Yanılıyor. Aydın genç Antika çağın ezik, cahil köylüsü değildir. Aydın genç hiç bir zulmun sindiremeyeceği Modern işçi sınıfı gibi yenilmez bir devrimci özgücün müttefiğidir. Üstelik, gençliğimizin tükenmez "genç türkler" devrimci geleneği vardır. Yıldırılamaz gençlik.» (H. Kıvılcımlı, «GENÇLİĞİN UC ALIN YAZISI»).

Buraya kadar geri ülkelerde ve özellikle ülkemizde gençliğin devrimciliğinin maddî temellerini liğe mahkûm ettikleri aydınların işçi sınıfı ile kar- ele almaya çalıştık, bu maddî temeller üzerinde yükselen gençliğin devrimciliği, bizde tarihimizin orijika ve ideoloji planında bir yandan «aydınların en nalliği nedeniyle, örneğin Güney Amerika'nın ya da devrimci sınıf» «yeni proletarya» olduğu yolundaki Doğu Asya'nın geri ülkelerinde görülmeyen bir orirevizvonist teorileri dahiyane buluşlar namı altında jinallik ortaya çıkarır.

harfi harfine riavet etmekteviz(...) şısında, kurtuluş savaşı boyunca cak yabancılar ile çalışma arzusun-

tur. Mobutu rejimine emperyalist- Kongo halkının çıkarlarının kesinlik- de işkence ve eziyet görmemişler- yeneceğiz ya öleceğiz!»

CHP Programı Memurlarımıza

nırsız grev hakkı için savasıyorlar. tisi» olan CHP'nin bu durumdan mak, Biz, CHP'nin bunu düsünebi- ması, Finans-Kapital değirmenine leceğini dahi, düşünmek istemiyo- su taşımak olmuyor mu?

grev hakkı tanımayacak olanlardan de refaha kavuşturulması söylensöz ediliyor. Birincisi, bunlar kim- mek isteniyor) doğruluk, sorumlulerdir? Neden grev hakları günde- luk, çalışkanlık gibi temel nitelikleme dahi alınmaz. Hem «Gerçek de- rin yanı sıra... Bütün işe almalar, olarak bakan insanları, ebediyen bu lan, yansız kurullarca yapılacakman bu silaha gerek kalır mı? Sendikalaşma konusunda, as- min temsilcilerinden oluşan, kurul-

kerler ve polisler icin hicbir sev lara da danısılacaktır.» halktan yana tavır alacak bu yığın- rumluluk» kime karşı diye sorul- rüşlülüğüne yorumladık. larımızın da sendika hakkına kayus- maz mı? Yoksa, CHP kendisinin sıması doğrultusunda mücadele etmek nıf körlüğüne, herkesin vakalandıgerekir. Finans-Kapital demogojile- ğını mı sanır? Hele bu aşamada,

tanır. Bizde öyle mi?

Ordu - Hükümet - Sınıf

girmese, Hükümet sivrisinde kaç dakika tutunabileceğini de dü-

şünmez oldu. Üstelik «Sandıktan çıktım» diye: faşizmle bolvizmi

karmalamaya kalkıştı. Menderes'in başına Moskova'ya gitmek

ve Kruscof'u Ankara'ya çağırmak islerinin ne çorap ördüğüne

de bakmadı. Kosigin'le mektuplaşmak küstahlığı gösterir mi?

İşte böyle, o mektuplaşmanın yazıları TRT'de okunurken bir

«Muhtira»yla, AP iktidarının «Musalla taşına» yatırılmış cena-

zesinin hoparlörlü Meclis minaresinden «Essalat'ü Vesselâm»ı

Biz Türkiye'nin Türkleri epey gerçekçi insanlarızdır. Silah

benim elimde olacak başkası Hükümet sürecek. O alafrangalığa

aklımız ermez. Dünyada da öylesi gösteriler, adam kandırmak

için Parlâmentarizm - Palavramantarizm diye öne sürüle durur.

Her yerde, her zaman silah kimdeyse, Devlet te, Hükümet te

ondadir. Neden yalan söylensin? Şundan: Batı Toplumunda do-

kunulmaz Vatan sınırını ciddiye alarak Milleti ve Orduyu «nâ-

merde muhtac» etmiyen dişli bir İşveren Sınıfı iktidara bıçağı

Osmanlı Devletini kuran: «Dörtyüz arslandan bu Vatan kaldı

hakkına gelmiştir. O nedenle Burjuva Ordusu efendisini, sahibini

bize yâdigâr» marşlı Ordudur, Yıkan da Ordudur, Simdi Cum-

huriyeti kurdu ise, günaha mı girdi Ordu? Anadolu Burjuvazi-

sine kalsa: Erzurum'da bir Devlet, Sivas'ta bir Devlet, Adana'

da bir Deylet, Trakya'da bir Devlet, ve ilh. ve ilh... biçimleri ile

son kalan bir avuç vatanı kuşa çevirecekti. Yerli - Millî Burju-

vazi öylesine cılız, pısırık, kişiliksiz, şerefsizdi. Ordu, onun ku-

laklarını çeke çeke adam olmasma, Vatana, Millete gelmesine

Sonraki olan bitenler ortada. Türkiye'nin tüm sanayiini, mâ-

denlerini ticaretini, bankasını, sermayesini elinde tutan biricik

Finans - Kapital Tekeline baş maya: «Paşa»nın «Para»cıklarıdır.

Paşa gitti. Ordu kaldı. Yabancı Sermaye ile göbekbağlı Yerli

Finans - Kapital döküntüleri, daha doğuslarından, Vatan, Millet

nedir bilmeyen Kozmopolit bir Oligarsi (Azmlık egemenliği) ve

Plütokrasi (Zenginler saltanatı) «hâin ve haîf»leridirler. Hem

Türkiye'yi Amerikan Mandası yaparak «ihanet» ederler, hem de

Ordu, bu hem hâin hem korkak İşveren Smıfını nasıl «adam ve-

rine kor»? Tekparti çağında: Mustafa Kemal Paşa'nın «Ebedi

Sef»liği, İsmet Paşa'nın «Değişmez Şef»liği gibi; Çokparti çağın-

da DP için İnönü ve Çakmak Paşa'ların, AP için gene İnönü ve

Pala Paşa'ların tükenmez sağdıçlıkları ve cayılamaz koltukalt,

ları, yalnız ve ancak Türkiye'deki İsveren Sınıfı'nın olumsuz ni-

Türkiye'de (Finans - Kapital + Tefeci - Bezirgân) iktidarla-

rmm 1950 - 1960 birinci onyılı sonunda patlak veren 27 Mayıs ola-

yı ve 1960 - 1971 ikinci onyılın sonunda patlak veren 12 Mart olayı

ancak bu Sosyal Sınıf Karakteristiğinin kaçınılmaz ve önüne ge-

çilmez normal doğal ürünüdür. Buna şaşacak olanın yalnız ak-

lına sasılır. Bu gidişte Batı Kapitalizminin iki yüzlülüğü esnek-

lik gibi gösteriliyor. Batıcı İktidar kurallarını Türkiye'de boşuna

tabulastırmak istiyen özenti politikacılar, gitsinler, kendilerini

Eyüp Sultan'da «Pabucu büyüğe» okutsunlar. Bizde bu böyle gel-

Ya kimi Paşaların o akıntıya kürek çekişleri ne anlam ta-

Örneğin İ. İ. Pasa: (Finans - Kapitalist Beyleri ve Tefeci -

Bezirgân Hacı ağaları olmak şartıyla) kişi'leri «Kuyunun dibin-

den» çıkardığı gibi «Demokrasi» adını verdiği seyi de ikide bir

kuyudan çıkarmak için uğraşıyor, «Bir gün bir asır kadar uzun»

geliyor kendisine. O yüzden 3 günde tam 3 birbirini çürüten «Tez»

ortaya atıyor. Paşa'ya göre, bu günden yârine 100 yıl geçtiği için,

bir gün önce söylediğini ertesi gün herkesin unuttuğuna inana-

Bu kerte dengesiz oynaklık neden Keramet sayılıyor? Cünkü.

İsveren sınıfının sıfir numara kişiliksizliğinden çıkan sosyal boş-

luk, o smiftan gelmiyen Paşaların abartmalı kişilikleriyle doldu-

rulmak gerekiyor... Kişiler nasıl oluyor da, icinden cıkamadık-

ları sınıfların boşluğunu doldurabiliyorlar? Çünkü sonradan gel-

me ve yapma da olsalar, o kişiler, zamanla artık İşveren Sınıfı

ile bütünleşiyorlar. Millî Mücadeleye girmeden üç beş dönüm

toprağa özenen İ. İ. Paşa'nın bugün «yüzmilyonları» tefe konu-

luyor. Demek bizde Bürokrat Burjuvazi, Batıdaki Girişkin Sana-

Bu yüzden en çarıksız Halk çocuğu Tepe'ye tünedi mi için-

Geniş tabanı ve sağlam gövdesi halk çocuklarıyla dolu olan

yardım etti. Elbet onun tepesine Ordu tünevecekti.

ölesiye «hâif: korkak», serefsiz burjuvalardırlar.

7 — Bizde Ordunun Şahbazlığı

teliklerine bağlanabilir.

mis böyle gidecektir.

8 — Paşa - Kişilerin Sınıf Rolleri

rak, rahatlıkla tersyüz olmak olagandır.

yici Burjuvazi'nin yerini tutabiliyor.

den çıktığı kabuğu tekmeliyebiliyor.

(Baştarafı 1. Sayfada) ni bastırmak için kullanılan bu güç zünden kaçırılmış, kamufle edilmiş getirmis olmasın sonra. «İsci sen- ler, sendikaları yasıtasıyla daha Finans-Kapital yanlılığına kaymaz dikaları ile bütünleştirmeye özen- çok bilinçlenip, emekçi halkla kay- mı? Emekçi halkın «yanlıları» bunu dirme» nasıl olacak? İsciler grev nasarak, finans-Kapital bekçiliğin- hiç bir zaman saklamazlar. Veya, hakkını alalı yıllar oldu. Şimdi sı- den kurtulabilecektir. «Halkın Par- yansızlık onların harcı olamaz. Son Acaba, grev hakkı tanınmayan sen- hiç bir zararı yoktur. Aksine daha olmamakla birlikte, yine de bir dikalarla nasıl bütünleştirilecekler- çok emekçilerin güvenini kazana- olumluluktur. Ancak, onca olumsuzdir? Bunun icin, tek bir yol kalır; caktır. «Umut» olan CHP'nin, tüm luk ve ne dediğini bilmez durumişçilerin elinden de grev hakkım al- bunları bilerek ve bilmeyerek yap- dan sonra, insan fazla iyimser ola-

Bunca laf kalabalığı yerine, Va-

ruz. Ancak, rastgele sıralanmış bu 2 — «Kamu görevlilerinin nes- tan Partisi proğramı tek cümle ile parlak cümlelerden, başka sonucta nel kurallara göre secimin (altını sövle der: «MEMUR (CHP PROĞbiz çizdik) yükseltip gönendiril- RAMI YENİ TÜRKÇE İLE KAMU mesinde (biz anlayamadık, herhalmokratik hukuk» devletinden dem yükseltme ve gönendirmeler, ceza- LÜ ESAS TUTULARAK, MEMUI vur, hem ortaçağ zihniyeti ile dev- landırmalar nesnel ve demokratik SENDİKALARI SÖZ SAHİBİ EDİlete işgüçlerini satan sana «umut» kurallara (biz çizdik) güç oluşturu- LEREK, AZIL VE TAYİNLERDE SAHSİ VE İNDİ (KİSİ YARGISI TESTRLERE SET CEKILECEK» 3 — Bugünkü memur enflasyo-

naklar» sağlanacağını söyle. Bu sendikaları temsil edilecektir. Halk- nu ve sun'i olarak fiili üretimden başka olanaklar» nedir? Mademki la doğrudan ilişkisi bulunan kamu koparılan insanlarımızın 10 kisiye grev silahının yerini tutuyor, o za- görevlileri için alınacak kararlarda bir yumurta taşıtılması durumunhalk kuruluşlarının ve yerel yöneti- dan kurtulması konusunda açık bir lasyonu, hem devleti korkung pahalılastırmakta (bu tüm emekci vıta. grev hakkı tanınmayacak kamu düğü, Finans-Kapital saldırılarının ğınlara çekilmez yükler yüklemek sa, bunlar da birer meslektir. Bun- direcek kadar azgınlaştığı günlerde nevi cöküntüye uğratmakta, onlaların geliştirilecek mesleki çıkarla- yaşıyoruz. Bu kerte düşman sınıflar rın yaratıcı ruhları öldürülmektearasında nesnelliğin ölçüsü nedir? dir. Biz «umut» CHP'nin, bunuproğ dır. Domuzuna teşkilatı Finans-Ka- «Doğruluk» kimin için, nasıl; «çalış- rama almayış gerekçesini «devlet»

görevlilerinin sivasete fiilen katılma hakkı konusunda hic birseve rasi ri ile, yıllardır beyni yıkanmaya «yansız kurul» olabilir mi? Bu yan- layamadık. CHP de, eğer Finans çalışılan, emekçi halk mücadelesi- sız kurul, olsa olsa emekçilerin gö- Kapital partileri gibi bunları siya setten uzak tutmayı düşünüyorsa, kendisine «umut» dive bakan yığın lara, en büyük ihaneti yapmış olur. CHP sunu çok iyi bilmelidir; her sosval sınıf veva tabaka, sivasetteki ağırlığı oranında, çıkarlarını savunabilir. Bugün, asker-sivil kamu görevlilerinin siyasi partilere girme ve seçilme nakları parababalarınca elinden alınmıştır. Seçimlere girmek için bile, görevden ayrılması şartı konmuştur. «Halktan yana» «demokrasiyi kitaptan hayata geçirme,» iddiasında olan CHP'nin göre vi, bu hakların kazanılması doğrultusunda mücadele etmektir. Bun dan CHP değil, Vatan millet sömürgeni, asalak Finans-Kapital-Tefeci-Bezirganlığın siyasi partileri korkmalıdır. CHP bu konuda, en azından susmakla onlarla aynı ke-

> 5 — «Ulusal güvenliği iligilendi ren beli konular dışında, kendilerini doğrudan doğruya ilgilendiren bütün kamu yönetimi işlemleri, Önce, ulusal güvenliği ilgilendi-

ren «belli konular» hiçte belli değildir. İkincisi ulusal güvenlik, yurttasları doğrudan ilgilendirmiyorsa, kimi ilgilendiriyor. Bu bir dil sürçmesimidir? Yoksa yine kapalı kapılar ardında oyunlar mı oynayacak gizli ikili anlaşmalar yapılmaya devam mı edilecektir. Ulusal güvenliği ilgilendiren konularda, herkester çok halk teşekkülleri, söz sahibi olmalı, politika onların kontrolünde olmalidir. CHP hundan nive kacar? Herhalde sınıf körlüğü olsa gerek.

6 — Yerel vönetim konusunda da söyledikleri, Demokratik Cumhuriyet ilkeleri ile bağdaşmaz. «Ye- İl ve Ilçe,erindeki kamu kuruluslarel yönetim halk kesimine katılabi- rı ve hizmetlerı arasında bağlantı halkın o kadar çok işine karışmış- dır. CHP' bunları kaldıracağı, yer- mak hayal olur. lecektir» Bugüne kadar karışmıyor- uyum ve işbirliği sağlamak ve hal- lardır ki, yapılabilecek birçok olum- lerine halk tarafından seçilmiş, yö-

«Valilerin ve kaymakamların, re yetkileri genişletilebilir.»

1 MAYIS SEHİTLERİNİN ANILARI MÜCADELEMİZE BAYRAK OLACAKTIR, VE HALK BUNUN HESABINI YAMAN SORACAKTIR.

1 Mayıs «Birlik Dayanışma Mücadele» günü kana bulandı. Halktan korkan, halk düsmanları ölüm kusan silahlarını ateslediler. Yüzlerce insan katledildi, yaralandı. Önceden oluşturdukları kamu oyuyla, olayı sol grupların çatışması şeklinde göstermek istediler. Kimi kandıracaklar? HALK KANDIRITAMAZ

İssizlik pahalılık cehenneminde hergün yavaş yavaş katledilen Türkiye Halkını mı? Fabrika cehenneminde yakılan işcilerimizi mi? Toprağından edilmiş işsiz köylümüzü mü? Hergün biri alkanlar içinde kahpece öldürülen gençliğimizi mi? Yoksa hergün birkaçının yürekleri parçalanan analarımızı mı? Soruyoruz bunlardan hangisini kandıracaklardı?

Hergün ölümün acısını yüreğinde duyan halk kandırılabilir miydi? 12 Mart'ları yaşayan halk kandırılabilir miydi? Elbette kandırılamadı. Ne burjuyanın «Hür» basını, ne TRT si bunu basaramadı. Milyonlarca insan parababalarının, kan içiciliğini, emperyalizme köpekliğini ve emperyalizmin vurucu gücü CIA'yı

HALK KORKUTULAMAZ! Neden bu katliama giriştiler? Ekonomik ve politik kriz içinde kıvrım kıvrım kıvranıldığı için. Halkı yönetemez duruma geldikleri için. Ancak böyle iktidarda kalabileceklerini hesapladıkları için. Halkı öldürerek, katlederek, yıldırarak yönetebileceklerini düşündükleri için. Kimi yıldıracaklar? Emperyalizme karşı I. Kurtuluş Savaşı vermiş, emperyalistleri yurdundan kovmuş Türkiye Halkını mı?

Bu aklı, emperyalist ağababalarından alıyorlar. Emperyalistlere cevap Vietnam halkının, Kamboç halkının, Angola halkının sömürüve zulme; «ya Sosyalizm, ya Ölüm» diye başkaldıran tüm ezilen dünya halklarının verdikleri savaşlardır.

Birinci Kurtuluş savaşını yaşayan Türkiye halkı 2. Kurtuluş savaşını da başaracaktır. Savaşan halk yıldırılamayacaktır. Ve bu katliamların hesabını yaman soracaktır.

CHP VE FINANS KAPITAL

tından «geleni biz nasıl olsa adam ederiz» tehdidi cıkar. Bakalım bu adam etme talimleri halkımıza nelere mal olacak, yaşa-

yan görecektir. Sabancı'nın son cümlesi ise söyle: «Türkiye'de tek ve güçlü

«GÜCLÜ HÜKÜMET», «OTORİTER İCRA»

hükümetlere ihtiyaçlar var.»

Finans kapital seçim öncesi şiarını attı: «Güçlü hükümet»! En büvük parababası Vehbi Koç ne diyor: «Bu gün devam etmekte olan anarsik hareketlerin, ekonomik çalkantıların, politik sıkıntıların önüne geçmek, Amerika ve ortak pazar münasebetlerini düzeltmek, Yunan'lılarla ihtilafımızı halletmek için memleketin çok kuvvetli bir hükümete ihtiyacı vardır.» (23 Nisan 1977, Milliyet). Bu şiar yeni değildir. 1965 seçimleri öncesi de «Demir gibi bir hükümet» şiarı ortaya atılmış ve o dönemde bu siar sövle vorumlanmıştı

«Neden AP, 30 milyon insan is ve ekmek beklerken hep "Kuvvetli Hükümet"i sudan ekmekten acele bir nimet sayıyor? Günün en önemli belirtisi bezirgân partilerin hep bir ağızdan el çırptıkları o istekte toplanıyor. Çünkü AP'nin tekelinde saydığı "Millî İrade" duvarında genişleyen çatlaklar demir miğfer, demir kalkanla örtülüp, gizlenecek.» (Kuvvetli hükümet, Çal-

Demek ki AP getosundan halk yığınlarının kopuşu hızlandıkça hükümet de o nispette güçlendirilmelidir. Ve bu kopuş «Demir miğfer, demir kalkanla» önlenmelidir. Nitekim, 12 Marta geldiğimizde aynı şiar yeniden ortaya çıkmış, muhtıradan sonraki hükümetler için, «Güçlü hükümet», «İnandırıcı hükümet» sıfatları uygun görülmüstür. Simdi, yeniden, finans kapitalistlerin ağzından her gün düşmeyen söz; güçlü hükümettir. Ertuğrul Sovsal söyle divor :

«Türkiye geri kalmıs bir ülkedir. Sosyo - Ekonomik yapısı Anglo - Sakson türü özgürlükler histerisi ile çalkalanmasına tahammül etmeyecektir. Türkiye bu yapısı ile dünyada demokrasi uygulayan tek ülkedir. (...) geri kalmış ve kalkınmakta olan ülkelerde otoriter bir icranın lüzumuna inanıyorum. Bu fasizm değildir, ama güç dengesi Anayasal kuruluşlardan icra tarafına kaydırılmalıdır.» (17 Nisan 1977, Cumhuriyet). Ertuğrul Soysal, «is adamları arasında siyasî konularda en

açık en uzun konuşan»mış bu yargıyı katılmamak elde değil. Daha acığını sövlemek gercekten güctür.

Bu söylenenler «Kızıl Sultan» Abdülhamit'in söylediklerinden

«Beni hürriyete muhalif görenler yanılıyorlar, kullanmasını bilmeyen bir memlekete hürriyet vermek, kullanmasını bilmeyen birine tüfek vermeye benzer. Herif babasını, anasını, kardeşlerini öldürür, sonra döner kendi kendisini öldürür» diyordu Kızıl Sultan, Şimdi Soysal, Abdülhamit'i doğruluyor, «Biz bu sosyo - ekonomi yapımızla batı tipi demokrasiye dayanamayız» diyor. «Biz de özgürlük, haksız ve kanunsuzun istediğini yapması, kanuna saygılının ezilmesidir.», «Geri kalmış ülkelerde otoriter icranın lüzumuna inanıyorum.» diyor. Demek yüz yılda gide gide bir arpa boyu mu gitmişiz?

İstenen «Faşizm değil»miş, «ama güç dengesi»nin «Anayasal kuruluslardan icra tarafına kaydırılma»sıymış. Bu söylenen Demirel'in «Sıkı yönetim söz konusu değil, ama DGM muhakkak gereklidir.» demesine benziyor. Soysal isim değiştirerek faşizmi «Otoriter icra» yapıveriyor. Ama işte hepsi bu. Sadece bir isim değişikliği. Soysal'ın Anayasal Kuruluşlar dediği Danıştay, Anayasa Mahkemesi vb. kuruluşlardır. Bu kuruluşlar eninde sonunda devlet dediğimiz cihazın bir parçasıdır ve hep birlikte halk viğinlarını, devleti elinde tutan sınıf lehine baskı altında tutarlar. Fakat, bizim geleneğimiz, eski devlet sımflarından olan ilmiyyenin yerini tutabilecek olan bu kuruluşlar, burjuva düzenini kurallarına göre olsun, uygulamak isterler. İşte bu nedenle, yürütme (icra) gücü olan hükümete bazen ters düşebiliyorlar. Bir bakıma hükümetin yürütme işlemini denetler duruma gelivorlar, İste Soysal, sık sık «yürütmeyi durdurma» kararı alan Danıştaydan şikâyetçidir. Ve yetkilerinin bu kuruluşlardan hükiimete kaydırılmasını ister. Bunun anlamı sudur: «Anayasa. manayasa, Damstay bize fazla. Tek kural; finans - kapitalin or-

Demek finans - kapitalin ağzından düşmeyen «güçlü hükümet» örtülü faşizmden başka bir şey değildir. Finans - kapitalin simdi tek derdi fasizm mi, demokrasi mi değil, ama fasizme ne renk elbise giydirip, hangi ismi takacağı üzerinedir.

Demek ki, finans kapital «gücten» düstükce «güclü hükümet» istivor. Eskiden demogoji ile arabasına bağladığı halk yığınlarını lâfla etkileyemez hale gelince, güçle arabaya koşmak kaçınılmaz oluyor. İşte «güçlü hükümet» taşının altından çıkan çapanoğlu

Türkiye finans - kapitali halkımızın demokrasiyi ne kadar ciddiye aldığını en azından otuz yılda kavramış görünüyor. 1950' lerde demokrasi havariliğine kalkan ve palazlanan finans-kapital, aynı zaman içinde işçi sınıfının da halkın öncülüğünü her geçen gün daha güçlü ve kararlıca yürüttüğünü görünce lâfı de-

yaramasına dayanılamaz. Şimdi «kalkınmakta olan» bir ülke olluğumuzdan «Otoriter bir icra» gerekli imiş.

Kaç yıldır kalkınıyoruz? Sovyetlerle Kurtulus Savasını hemen hemen aynı yıllarda verdik, O ülke şimdi dünya devi. Ya Türkiye, Amerika'nın bir uydusu olmaktan kurtulabildi mi? Peki elli vildir bu kalkınma denen serabi hen tam vakaladığımızı sandığımız anda, nive ikide bir ellerimizden kayboluyor? Cünkü artık dünyada cökmekte olan kapitalizmi, antika ortamımızda biz yeni yeni kurmaya çalışıyoruz. Daha çok çalışırız. Bunun icin de, elli vilda bir avuc finans kapitalist cetesinden baskas

Demek ki önümüzdeki günler için sermayenin ana taktiği, demokrasi kuşunu yolup tanınmaz hale getirebilmek olacaktır. Bunu, kendi ağızları ile biraz fiyakalı da olsa sövlüyorlar. O zaman seçimler için ve seçimler sonrasında CHP'ye ne-

ler dayatılmaktadır? Önce tek parti iktidarı isteğinin altında yatan «kim gelirse gelsin» değil, ama AP'nin iktidar olmasıdır. CHP'nin tek başına iktidar olması sermaye çevrelerinde istenen bir durum değil.

«Tek başına iktidara gelmesi halinde CHP, kendi solundak güçlerin etkisine girebilir, ya da bütün sol gruplar yüklenip, (Haydi bakalım, bütün vaad ettiklerini yap bakalım) diye bas arabilirler. Bu yüzden tek başına bir CHP iktidarının üzerinde de biraz düşünmek gerek...» (21 Nisan 1977, Cumhuriyet).

CHP'nin tek başına iktidar olması, onun daha bağımsız day ranma sansını arttırabileceğinden finans-kapital bunu engelle mek için CHP'yi ittifaklarından koparma çabasındadır. CHP'nir seçimler öncesi «Genel grev hakkını tanıyacak, 141 ve 142. mad deleri kaldıracağız», «Bankacılık ve kredi düzeni değişecektir gibi vaadleri sermaye çevrelerini fazlaca rahatsız etmektedir Böyle acık vaadlerin yerine getirilmesi için halkın CHP'yi hen destekleyip, hem de zorlayacağını iyi bilen finans - kapitalistler «Tek basına bir CHP iktidarını» göze alamıyorlar, CHP'yi her kendi sağındaki güçlerle ittifaka zorlayan finans - kapital, en son bu uğurda 1 Mayıs katlıamını da göze alabildi. 1 Mayısın hemen ertesinde başta Tercüman gazetesi olmak üzere bütün sağ ba sının köşe yazarları hemen hep bir ağızdan CHP'ye «Kimlerle ittifak ettiğini artık anladın mı?» yollu dersler vermeye başaldılar. Ve bu tavsiyelerin, -gerek sözlü, gerek silahlı- duracağına dair hiç bir belirti yok. Finans - kapital tek başına bir CHP iktidarı istemediğine göre, ne istiyor?

«ASGARİ MÜŞTEREKLERDE BİRLİK»

«Meclis aritmetiği değişmezse belki sayın Demirel de, sayın Ecevit de gerçeği görürler. İki partinin asgarî müştereklerde oulusmaları önem taşıyor.» (18 Nisan 1977, Cumhuriyet). Finans kapital, Sabancı'nın ağzından tek AP iktidarı olmadığı takdirde diğer ihtimali açıklıyor. Bu da finans-kapitalin ikinci pembe rüyası: AP - CHP koalisyonudur. Veya bir partinin diğerini mecliste desteklemesidir. Finans - kapital böylece, AP zımparası ile CHP'nin sivri köşelerini aşındıracaktır. Fakat, şimdilik olaylar tersi doğrultuda gelisiyor. 1 Mayıs katlıamının CHP'deki ilk etkisi «AP - CHP koalisyonunun hayâl ve halka ihanet» olduğunu ilân etmek oldu. Bu olay da, birkere daha Türkiye'nin nasıl bı cağın sırtında olduğunu göstermiştir. Finans - kapital ile göğüs göğüseyiz. Mücadeledeki en küçük bir kararsızlık ve ihmalin arkasından başımıza, ne kadar «Güçlü hükümet», «Otoriter icra» taşı varsa, yağdırılacaktır.

Finans-kapital her gün ateş ve kanla CHP'yi kendi solun daki güçlerden koparmak isterken bir yandan da bu gerçekleşmediği takdirde, gelecek için karanlık bir tablo çiziyor. AP - CHP sbirliği gerçekleşmezse Soysal'a göre «Demokrasi bir süre askıya alınır, askerin kontrolu altına girer.» (19 Nisan 1977, Cumhuriyet). Öte yandan finans-kapital bir türlü iç huzuru ile güvenemediği CHP'nin tek basına iktidar olması halinde de aynı seyi tekrarlıyor. «Ecevit deneyinin başarısızlığı halinde» «Askerî idare» «kaçınılmaz olur» deniyor. Bu «başarı» kime göredir? Elbette finan - kapitalistlere göre. Onlar için DP ve AP birer başarı örnekleridir. Çünkü parababaları lehine halkın soyulması mazsa «Başarısız» olacaktır. Ve o zaman da CHP'nin «Askerî idare ile» bohcası dürülecektir.

Finans - kapitalin taktiği çok açık ve bıçak sırtı kadar keskin. CHP'nin önüne iki yol koyuyor: Ya finans kapitalden yana olacaksın, ya da kurşun, kan, darbe, ÖLÜM!

Sosyalistlerin taktiği bu kadar açık mı? Açık olduğu söylenemez. Finans - kapital habire kan ve barutla demokrat, devrimci güçleri birbirinden boş düşürmek için uğraşıyor. Çünkü kafasındaki bu planları ancak o zamn uygulayabilecektir. O halde devrimcilerin taktiği de açık ve bıçak sırtı kadar keskin ol-

Ya bir tek yurtsever insanı dışarda bırakmamacasına en geniş Devrimci Güçler Cephesi inşa edilecektir, ya da ölümlerden ölüm beğenilecektir.

muydu yoksa? Daha sonra şöyle de- kın yapıcı ve girişimci gücünün, ge- lu şeyde yapılamamıştır. Valilik, neticilerin gelmesini savunacağı yer- mokratlığının ölçüsü ve memurlalişmeye katkısını hızlandırmak, üze- kaymakamlık gibi saltanat makam- de, yetkilerinin genişletilmesini is- ra «akgünlerde» vadettikleri bunları demokratik cumhuriyetlerin tü- temektedir. Kime hizmet dersiniz? lardır. münde kaldırılmıştır. Bu makamlar, CHP demokratlığında samimi ise, Gelecek sayımızda CHP ve işçihalkın arzu ve isteklerini yapıcı ve mahalli polisin de halk tarafından ler ile, CHP'nin iç güvenlik, ulusal

Bugüne kadar, yerel yöneticiler, sindirmek için kulandığı makamlar- Tefeci-Bezirganların etkisini kır-

girişimci gücünü geliştirmez, kö- seçilmiş idarecilerin emrine veril- güvenlik, devlet hakındaki görüşlereltir. Bunlar Finans-Kapital-Tefeci mesini sağlamak yönünde mücadele rini iki ayrı yazı halinde ele alacabezirganlığın halkı kontrol etmek, vermelidir. Yoksa Finans-Kapital + ğız.

1 Mayıs Katliamının Dersleri

(Bastarafi 6, Savfada) luğu kadar, öncüsü-kurmayı olmayan ordu ile yenmenin imkânsızlığını da göstermelidir. FINANS-KAPITAL PROVOKASYONLARI

1 MAYIS, İşçi sınıfının BİRLİK-DAYANISMA ve MÜCADELE günü'dür. 1 MAYIS'lar, işçi sınıfının Birliğini gözbebeği gibi koruyan, işçi sınıfının Dayanışması için elinden geleni yapan, işçi sınıfının mücadelesine bilimli, bilinçli, kararlı ve teşkilatlı bir şekilde atılan sağlam deneyli öncü kadroların kurmaylığı ile adına lâyık bir şekilde kutlanır. O kurmay, yığın örgütü değil, PROLE-

meye gerek yok. 12 Mart'ın terör, provokasyon ve

katliamlarını ne çabuk unuttuk? MC'nin kanlı ter-

TARYA PARTISI'dir. Ama 1 Mayıs 1977 arefesinde bu gerçekliğin olumsuz yanı en kör gözlere bile kendisini gösteriyordu. Finans-Kapital'in en domuzuna teşkilatlı tertiplerini bir yığın örgütünün gevşek teşkilatlanması ile boşa çıkartmak, buna inanıp, üstelik bunu ilân etmek; eğer bir kötü niyet sözkonusu değilse-aşırısafdillik, ve deneysiz çocukluk değil de nedir? Kiminle savaşıldığı sanılıyor? Finans-Kapital terörcülüğünü unutmamak icin 50 yıl öncelerine git-

tip ve saldırıları içinse, hafızaları zorlamaya bile gerek yok! İşçi sınıfının 1 MAYIS'ları, adına lâyık birşekilde ancak Proletarya Partisinin kurmaylığında Ama işçi sınıfının birliğine, dayanışmasına, ve mücadelesine baş koymuşsak, her türlü esnaf zihniyetini, küçük dükkan çıkarlarını silip süpürmemiz gerekiyor. 16 Subat 1969 da «KANLI PAZAR» la sonuçlanan MUSTAFA Kemal Yürüyüşü için Dr. Hikmet Kıvılcımlı söyyle yazıyor: «Böyle 'Mustafa Kemal'lerle yürüyüş nereye

kutlanır. Bu aşamaya ulaşmak elbette kolay değil

rüyüsü yapılmamalıydı, değil; Mustafa Kemal gibi yapılmalıydı. 'Biz kimiz ki Mustafa Kemal gibi olalım' denemez. Mustafa Kemal değilsen, onun yürüyüşüne de kalkışma, Her adımının Kutsal Kurtuluş savaşına giriş olduğuna inanmayanın bu yolda isi ne?» Bu veciz gözlemede «Mustafa Kemal Yürüyüşü» yerine «1 Mayıs işçi günü», «Mustafa Kemal» yerine de «işçi sınıfı öncüsü» kavramlarını koyalım. 1 Mayıs 1977 katliamından çıkan İKİN-CI DERS, en kör gözlere bile kendisini gösterir.

Evet 1 Mayıs yenilgisi işçi sınıfına, onun müttefiklerine, işçi sınıfı sosyalistlerine çok şeyler öğretti. Yenilgi okulunda daha cok okumamız gerekiyor. Yenilgi, «iyi bir okuldur.» 1 Mayıs yenilgisi, bizleri umutsuzluğa sevketmesin. «Ancak, aşağılık cinayeti Pop Gapon'lar da hazırlamış olsa, sonunda millete sırtlan yüzünü gösteren Finans-Kapital, pişman olacaktır. Yaşayışı durdurabiliyorlar mı? Bir tek insan yaşadıkça Kurtuluş Savaşı yürüyecektir.» (Dr. Hikmet Kıvılcımlı, aynı yazı)

Sakın yanlış anlaşılmasın. Mustafa Kemal yü-

NASIL BOSA CIKARTILIR? 1 MAYIS'LAR NASIL KUTLANIR?

1 Mayıs Katliamının hemen ardından, oynanan oyunu açığa çıkartmak, bu doğrultuda geliştirilebilecek provokasyonları önlemek basta sosyalistlerin görevi idi.

Somut adım: Sol güclerin birliğini sağlamak, birlikte davranış koymaktı.

I. Olağan kongresinden bu yana, Solun Birliğini vurgulayarak bu doğrutuda bir de KONGRE KARA-RI almış bulunan VATAN PARTİSİ hemen davranışa geçti. Parababalarının işledikleri cinayetleri, sol-solu vuruyor şeklinde halka yutturma çabaları; en geniş ve güçlü bir şekilde sosyalist eğilimlerin yapacakları ortak bir açıklama ve ortak bir hareketle önlenebilirdi.

Bu doğrultuda ilk davranış, Sosyalist partilere ve henüz partileşememis sosyalist eğilimlere çağrı yapmak oldu.

Birlik Yolunda Ve Ortak Hareket için Somut Bir Adım Ve Dersier

Cağrı söyleydi: SAYIN Yönetici.

İşçi sınıfımızın ve tüm ezilen halkımızın sanlı 1 Mayıs eylemi kana bulandı.

Neden? Gelişen DEVRİMCİ HAREKET yerli ve yabancı para-

YA HALK CEPHESI

babalarını korkutuyor da ondan. Gelişen devrimci potansiyeli

her türlü provokasyon denemeleriyle ezmek, sindirmek, yok etmek isti-

Bunu başarabilirler mi? Elbette hayır. Ezilen halkın sömürüye ve faşizme karşı direnişi durdurula-

Ancak, Sosyalistlerin parça parça olması bu direnişi, bu savaşı zayıflatmaktadır. Bunun sonucu olarak, emperyalistlerin ve yerli ajanlarının provokasyon yaratma imkanları artmaktadır. Yaptıkları provokasyonları solun birbirini vurması şeklinde yansıtarak kamuoyunu vaniltabilivorlar.

Buna en iyi cevabi Sosyalistlerin ortak davranışı verebilir. Ve sosyalistler ortak bir eylem etrafında birleştikçe, halkın gelişen devrimci potansiyeli rayına oturtu-

Bu sebeple, Vatan Partisi olarak aşağıda isimlerini sıraladığımız Sosyalist Teşkilât ve Eğilimleri:

1 — Ortak bir bildiri hazırlayıp dağıtarak bu provokasyonları açığa cikartmaya...

2 - Bu bildiride; gelişen devrimci potansiyele yol gösterebilmek için, başta işçi sınıfımız olmak üzere tüm ezilen halkımıza eylem önerileri yapmaya çağırıyoruz.

> Saygılarımızla VATAN PARTISI GENEL BAŞKANI Mehmet ÖZLER

Ortak bildiriyi ve diğer teklifleri görüşmek üzere davet edilen sosyalist güçler:

Türkiye İşçi Partisi Sosyalist Devrim Partisi Vatan Partisi Kurtuluş Proleter Özgürlük Yolu Türkiye Sosyalist İşçi Partisi Türkiye Emekçi Partisi Devrimci Yol Emeğin birliği Ürün

Yukarıdaki sosyalist Teşkilat ve Eğilimleri' temsilen yetkili ikişer kişiyi 4/5/1977 Çarşamba günü saat 14.00 de Vatan Partisi Genel Merkezine davet ediyoruz. Çağrı, işin aciliyeti bakımından,

çağrılan kuruluşlar ve yayın organlarına elden götürüldü. TEP, Devrimci Yol, Kurtuluş Sosyalist Dergi, Emeğin Birliği,

Proleter, çağrıyı olumlu karşıladılar ve toplantıya katıldılar. Toplantiya katılmayanların tavırları ve gerekçeleri birlik adımı nın kavranışı (daha doğrusu bir tür-

lü kavranamayışı) açısından detaylı konmava değer sanıyoruz. TSIP; «Sizinle siyasi bir birlik-

ten yana değiliz. Ancak bu tip bir toplantıya katılabiliriz. Akşama toplanacak olan MYK'nun kararı esastır. Kararı size bildiririz.» Sonuçta bildirmediler. TİP; yetkili kişilerle görüşmek

daha önceki teşebbüslerde olduğu gibi mümkün olamadı. TİP genel merkezinde hakim olan bürokrasi bunu engeledi. Genel Başkanın ve Yürütme kurulunun toplantı halinde olduğu, bu nedenle görüşemeyeceğimiz bildirildi. «Daha iyi ya bu meseleyi de görüşürler» denildi. «Olmaz (!) Ne çağrı mektubunu şimdi toplantiya verebiliriz, ne de toplantıdan bir kimseyi dışarı çağıramayız» cevabı alındı. TİP liderlerinin yüce katina! ulaşılamadan, çağrı mektubu bırakılıp dönüldü.

SDP; Bundan önce bu doğrultuda yapılan girişimleri olumlu karşılayan ve bu toplantıya da katılacağını umduğumuz SDP'nin genel merkezi Ankara'da bulunduğundan, çağrı İstanbul İline verildi. Ankaraya ulaştırmaya çalışacaklarını bildirdiler. Toplantıya gelinemediğine göre, ulaşımın aksadığı düşünü-

ÜRÜN DERGİSİ; «Biz siyasi eğilim değiliz ki bizi çağırıyorsunuz.» Ya nesiniz? «Biz dört kişilik bir dergiyiz.» Ürün Dergisi koca koca laflar eder, ama siyasetle ugraşmaz! Siyasetle uğraşmaz ama sunu söyleyebilir: «Bizi goşist, Provokatörlerle yan yana mı getireceksiniz?» Ürün de siyasi olmayı üzerine almadığına göre «toplumsal ilerleme»cileri nerede bulacağız? belli değil.

Özgürlük Yolu; «böyle bir durumla ilk defa karşılaşıyoruz. Onun için şimdi hemen karar verebilmemiz mümkün değil. Ancak tavrınızı olumlu bulduk. Kararımızı daha sonra bildireceğiz» denildi. Ancak herhangi bir karar bildirilmedi.

Alınan cevaplar kısaca bunlardır. Ertesi günü çağırılanlardan gelenlerle toplanıldı.

Toplantiyi Vatan Partisi Genel Başkanı Mehmet Özler açtı. Toplantıya gelen arkadaşlara, Vatan Partisi'nin hangi maksatla toplantıyı düzenlediğini açıklayarak, toplantıyı idare etmek üzere arkadaşın secilmesini istedi. Vatan Partisini temsilen toplantıya katılan Genel Sekreter, arkadaşların isteği üzerine toplantıyı idare etmek üzere belirlendi. Toplantıya gelen arkadaşlara Vatan Partisi'nin Mayıs katliamına ilişkin görüşlerini kısaca belirtti. Ve şu önerileri getirdi:

1 — Basına ortak açıklama 2 - Ortak imzalarla halka bildiri dağıtılması

3 — 1 Mayıs'ı düzenleyen ve mitinge katılan demokratik kitle örgütlerine; toparlanıp otokritik yapmaları ve bu otokritik sonucu sürekli ve örgütlü güçbirliği yaratmaları önerisini taşıyan, ve şehitlerin cenazelerine topluca sahip çıkılmasını istiyen bir mesajın iletil-

cak bildiri için ise şu taslak sunul-

YURTTAŞLAR

Bu yıl dünyanın hiç bir ülkesinde, 1 Mayıs bizdeki gibi kanlı geçmemiştir. İşçilerimizin ve halkımızın 1 Mayıs, Dünya işçilerinin bir lik ve dayanışma günü olarak kutlamasına tahammül edilmemiştir. 1 Mayısı kutlamak, Türkiye işçi sınıfına çok görülmüştür. Onun en temiz Taksim mitingi en vahşi bir şekilde bastırılarak kana bulanmıştır. Pazar günü Taksim'de toplanan yüz binlerce insanımız, çevre binalara, uluslararası sermayenin lüks otellerine, ara sokaklara yerleştirilmiş profesyonel Amerikan CIA ajanları tarafından makinalı tüfeklerle kurşunlanmış, toplum polisinin tankları tarafından ezilmişler-

Bu insanlık dışı katliam sonunda biri çocuk, altısı kadın, işçi, öğrenci, öğretmen, memur, kapıcı sayısız vatandaşımız öldürülmüş ve yüzlercesi de yaralanmıştır. Ölülerimiz hastahane kapılarına yığılmış, yaralılarımız hastahane yüzü görmeden polisin iskence zindanlarına doldurulmuştur. Yüzlerce masum vatandaşımız tutuklanmıştır.

Bu cinayetlerin sorumlusu kim-

Zulüm ve cinayetlerin tek sorumlusu banka ve sirketlerde yuvalanmış birkaç yüz parababası ile onların Amerikan, Alman efendileri

Zulüm ve cinayetlerin sebebi, banka ve şirketlerde yuvalanmış parababalarının sömürü ve vurgun düzenlerini yaşatmak için çırpınma-

mürü ve zulüm düzeni öldürücü bir buhrana, çıkmaza girmiştir. Sonlarının yaklaştığını gören parababaları, ölümleri yaklaştıkça zulümlerini arttırmaktalar. Zulümlerini arttırdıkça da ölümlerini yaklaştırmaktalar.

YURTTAŞLAR!

Ölümü yaklaşan parababalarının iktidarı iki yıldır halkımıza karşı sinsice bir savaş yürütüyor. İki yılda ikiyüzelliyi aşkın gencimiz, iscimiz, öğretmenimiz öldürüldü ve binlercesi yaralandı. «Hükümet ve Başbakan, yalnız acizlikten değil, kasıtlı olarak bu cinayetlere yumuyorlar. Göz yummanında ötesinde canileri koruyup kışkırtıyor-

Demirel-Türkeş ve ortaklarının başlattığı iç savaş her geçen gün yoğunlaşmakta ve kurbanları artmaktadır. Taksim'de işlenen katliam bu savasın sonu değil baslangıcıdır. Bütün bu cinayetlerin işlenmesinde devrimcilerin dağınıklığının rolü az değildir. Örgütlenelim ve katliamlara karşı tetikte buluna-

Bütün bu cinayetlere hep birlikte karşı çıkmamız gerekir. Bu cinavetleri protesto etmemiz gerekir. Bana dokunmayan yılan bin yaşasın demiyelim. Yılan hayatta kaldıkça her zaman bizleri sokarak öldürme imkânı var demektir. Ölenler, öldürülenler bizden başkası de-

larımızı kullanarak karşı çıkalım. İŞÇİLER!

Ölenler devrim şehitleridir. Ölülerimize sahip çıkalım. Cenazelerini kaldırmak bizim görevimizdir.

yoğunlaşmakta, karşı-devrim her geçen gün daha çok kan dökmektedir. Bu şartlarda, en ağır görev sizlerin omuzlarına düşmektedir. Bugün, halkımızın mücadelesine öncülük yapmak, 1 Mayıs katliamını protesto hareketlerine ön ayak ol-

YAŞASIN İŞÇİ SINIFIMIZ! YAŞASIN HALKIMIZIN DEV-RİMCİ MÜCADELESİ! YASASIN DEVRİM!

mak sizlere düşmektedir.

İlk sözü, Kurtuluş Sosyalist Dergi'sinin sözcüsü aldı.. İki noktayı ön plana çıkararak konuştu:

1 - «KSD şabloncu çizgilerle birlik icinde bulunamaz: Birlik kurulabilecek 5 eğilim vardır. Bunlar KSD, Emeğin Birliğin, Proleter, TEP ve Devrimci Yol. Vatan Partisi'nin böyle bir birlikte yer alıp alamaması, şabloncu çizgilere karşı tavrını açık koymasıyla mümkün

2 - «Önerdiğiniz bildiride 2 şabloncu çizgi eleştirilmemiş. Böyle bir bildiriye imza atamayız.» de-

Proleter Derginin sözcüsü: Kurtuluşun görüşlerine katıldığını be-

Devrimci Yol adına gelen sözcü: «Vatan Partisi'nin girişimini olumlu bulduk. KSD'nin görüşlerine katılmıyoruz. Şu dönemde: Oligarşinin desifre edilmesi gerekir. Gelmeyen eğilimlere yeniden çağrı yapılabilir. En geniş temsilin sağlanması doğru tavır olacaktır.» de-

Emeğin Birliği sözcüsü: «1 Mayıs mitingine 4 eğilim birlikte katıldık. (Emeğin Birliği, Kurtuluş sosyalist Dergi, Proleter, Türkiye Emekçi Partisi). Önce kendi aramızda bir otokritik yaptıktan sonra böyle bir toplantıya katılabiliriz, onun için şimdilik görüş belitmiyoruz.» dedi.

Vatan Partisi sözcüsü: Getirilen görüşleri toparladı. Tekrar ortak hareketin önemini vurguladı. KSD'nin meseleye mekanik bir tarzda yaklaştığını belirterek şunları ekledi: Vatan Partisi oldum olası sizin «şablonculuk» dediğiniz dogmatizme karşı olmuştur. Maymunlukla devrimcilik bağdaşmaz şeylerdir. Ve Vatan Partisi şu tip devrim, bu tip devrim dive m dogmatikleştirmez. Sosyalist sisteme ve uluslararası işçi sınıfı hareketine güvenir ve inanır. Onun dışında uluslararası hareket için çizmenin aşılamayacağını da bilir. Vatan Partisi'nin ilkesi: «ULUSAL DEĞER OLMADAN ULUSLARA-RASI DEĞER OLUNAMIYACAĞI-

Bundan sonra Emeğin Birliği'nin önerisi doğrultusunda dört eğilimin kendi arasında otokritik yapmalarınını sağlamak için toplantıya saat 20.00'de başlanmak üzere ara

Toplantı tekrar acıldığında. TEP, EMEĞİN BİRLİĞİ, PROLE-TER adına Kurtulus Sosvalist Dergi sözcüsünün geldiği görüldü. Ve sözcü şunları söyledi: «Bu doğrultuda, TEP de saat 17.00'de bir toplantı düzenlemişti. Vatan Partisi dışında kalan 5 eğilim bu toplantıya katıldı. Yarın saat 14.00 de devam edecek. Bir bildiri taslağı da hazırlanıyor. İsterseniz sizde bu toplantıya katılabilirsiniz.»

Devrimci Yol sözcüsü: «Biz şu anda Vatan Partisiyle birlikte Basma bir açıklama verebiliriz. Ancak, hareketi zayıflatacaktır. Yarınki toplantıya birlikte katılalım. oradan bir açıklama çıksın.»

Vatan Partisi söcüsü: «Böyle bir toplantıya da katılırız, Ancak görüldüğü gibi gecikiliyor. Yarınki toplanacak bütün eğilimler bugün buradaydı. Bu toplantının bu biçime sokuluşunun anlamı bizce açıklanabilmiş değildir. Mesele öncülük ardçılık ise böyle bir kuru iddiamız yoktur. Yeter ki iş yapılsın. İş yapılan yerde Vatan Partisi olacak-

Ve toplanti TEP'de devam etmek üzere dağıldı.

Ertesi günü TEP'de açılan toplantıya: Devrimci yol gelmeyeceğini bildirmiş. Proleter ise katılmadı. Kalan eğilimlerden TEP, KSD, EMEĞİN BİRLİĞİ bildiride kendi deyimleriyle «İki şabloncu çizgiyi eleştirmeye kararlı» olduklarını bildirdiler. Bu doğrultuda bir bildiri taslağı da hazırlanmıştı. Vatan Partisi «Ana görevin parababalarının katliamının deşifresi ve yaratılmak istenen, sol-solu vuruyor demogojisinin alt edilmesi olduğundan böyle bir bildirinin kabul edi-

lemeyeceğini bildirdi.» ve toplantıdan çekildi.

Bütün eğilimlere ortak yapılması önerilen işleri Vatan Partisi Tek başına yapmak zorunda kaldı. Basta DİSK olmak üzere 1 Mayıs işçi bayramının hazırlanmasında emeği olan ve bu mitinge katılan bütün demokratik kitle örgütlerine su mesajları ilettik.

Sayın Kemal TÜRKLER

Finans-Kapitalin maşaları CIA ajanlarının, 1 Mayıs Katliamını bütün dehsetiyle hep birlikte vasa-

Bütün bu katliamların tek nedeni; ülkemizde devrimci potansiyelin hergün yükselmesi ve Finans-Kapitalistler için çok ciddi tehlike haline gelmesindendir.

Pek çok devrimci demokratik kuruluşun da katılma ve dayanışmasıyla DİSK, 1 Mayıs gösterilerini örgütledi. Sadece bu olay bile devrimci demokratik güçlerin somut bir dayanışmasıdır. Ve Finans-Kapitali aşırıca ürkütmüştür.

O halde, bu dayanışmayı SÜ-REKLİ ve ÖRGÜTLÜ hale getirmek için ortak bir Yürütme Kurulu teskil etmek en acil görevdir. DİSK, şu kan ve ateş ortamında bütün devrimci demokratik kuruluşlara bu görevi yerine getirebilmek için çağrıda bulunmalıdır.

Bu tarihi ve devrimci bir görevdir.

Ayrıca, mademki Finans-Kapital devrimci güçleri geriletmek, ezmek istiyor, o halde bir adım bile geri çekilmemeliyiz. Arkamız ihanetin bataklığıdır. Devrimciler cephesinde daha sıkı daha tetikte ve daha koordinasyonlu davranma ve her yeni saldırıyı geriletmek için ileri adımlar atmalıyızı

Şimdi, 1 Mayıs'ı örgütleyen bütün devrimci demokratik kuruluslar örgütlü olarak bu katliamı protesto etmelidirler. Ölülerimizi protesto grevleri ve direnişleri ile ebedilestirebiliriz.

Şehitlerimiz için baş sağlığı dilerim. Bu konuda gereken çabayı göstereceğinizden emin olarak Partim adına görüşlerimi iletmeyi görev bildim.

Devrimci mücadelemizde başarılar dilerim.

> VATAN PARTISI GENEL BAŞKANI Mehmet ÖZLER

Diğer örgütlere gönderilen mektupta anahatlarıyla yukarıdaki mek tubun benzeriydi.

Ayrıca basına açıklama yapıldı ve halka bildiri dağıtıldı.

Bu adım sosyalist güçlerin birliği açısından başarısız oldu. Ancak bitmedi. Bu adımın başarısız olmasında Vatan Partisi'nin de hatası varsa mutlaka eletşirilmelidir. Birliği gerceklestirecek olan ve bizleri ilerletecek olan doğru eleştirilerdir.

ÇIKARILACAK DERSLER

Böylesine önemli bir momentte 50 ye yakın toplu şehit verdiğimiz bir dönemde, faşizme karşı omuz omuza dövüşmemiz gerktiği noktada, sosyalistlerin bir araya gelememesi, gelenlerin ise bir iş koparamaması Türkiye Halkları karşısında sosyalistler adına utanç verici acı bir durumdur.

Nedir mesele? Birbirimize olan kinimiz, kan içici sömürgenlere olan kinimizden daha mı ağır basıyor. Bunu düşünmek bile korkunç bir seydir. Su başarısız deneyde de görüldüğü gibi bir araya gelinebiliyor ve tartışılabiliniyor. 1 Mayıs eyleminde de görüldüğü gibi meydanlarda bir araya gelebiliyoruz ve çoğu ortak sloganlar atabiliyoruz. Fasizme karşı omuz omuza diyebiliyoruz. Dediğimiz şeyi neden hayata geçirmeyelim. Birbirimize neden tahammül edemeyelim. Faşizmin zindanlarında aynı hücreleri paylaşa bildik, aynı koğuşlarda yatabildik, aynı karavanadan yiyip ortak davranışlar gösterebildik. Bir olabilmek birlikte döğüşebilmek için illaki faşizmin zindanlarını mı seçeceğiz.

Şu ikibuçuk yıldır halka ölüm kusturan MC'nin birliği de mi sosyalistleri utandırmaz. Birbirleri ile ayrılıkları oldukları halde, - ortak bir noktada (sömürü zulüm) ortak düşmana karşı (halka karşı) nasıl bir arada bulunabiliyor, birbirine Lahammül edebiliyorlar.

Biz devrimciler ayrı noktaları mız olduğu halde (olmasa tek bir partide olurduk) ortak noktalarımızı ön plana çıkararak neden or taklık kurmayalım? Neden HALK CEPHESINI oluşturmayalım. Ortak noktamız (zulme sömürüye) karşı olmaktır. Ortak düşmanımız: emperyalistler, faşistler, sömürüsü kan içici bir avuç parababaları, Bizler karşı cephenin birbirini aldatan iğrenç politikasının yerine, karşılıklı güvene saygıya dayanan ILKELERDE SAVAŞ DEVRIMCI KARDEŞLİK parolasını neden uygulamayalım. İşte o zaman halkın güvenini kazanabilecek, halk için döğüştüğümüz anlaşılabilecektir.

Ve ustamiz divorki: «BASKA-LARIYLA İTTİFAK KURMAKTAN CEKINENLER KENDINE GÜVE MEMEYENLERDIR.»

YA BOZGUN! (Baştarafı 1. Sayfada) Sayın Baskan.

Ve işte bu gerçekten hareketle Vatan Partisi, I. Olağan Kongresinin «İttifaklar Sorunu» adı altında aldığı karar doğrultusunda sosyalist partilere aşağıdaki mektubu yollamıştır:

Sayın Başkan,

Vatan Partisi I. Olağan Kongresi Sosyalist Par-

tilerle ilgili olarak şu kararı almıştır: «1 — Kongremiz: Sosyalist ortamımızdaki diğer Sosyalist Partileri (var oluş sebepleri, sınıf ve zümre eğilimleri ne olursa olsun) bir olay olarak kabul

«Bu gerçekten hareketle ortak düşmana karşı, ortak hareket için Sosyalist Partilerin kendi prensiplerinden (Program ve Tüzüklerinden) taviz vermelerini veya vazgeçmelerini istemez...

«Kongremiz, diğer sosyalist partileri ortak düşmana karsı, ortak hareket içinde bulunmaya, ortak düşmana karşı paralel hareket etmeye çağırır.

«Kongremiz, Sosyalist Partiler arası koordinasyonu sağlayacak "Ortak Kurmay Merkezleri" kurulmasını ve bu merkezlerde kollektif kararların oybirliği ile alınmasını, Sosyalist Partilerin ortak hareket programları yapmak üzere hemen bir araya gelmelerini ve çalışmalarına başlamalarını öne-

Kararda da görüldüğü gibi Vatan Partisi I. Olagan Kongresi Sosyalist Partilerin varlığını bir gerçek olarak kabul eder ve onları tam bir demokratik anlayışla ele alır. Sosyalist Partilere, Finans - Kapitale keyfinden göbek attıracak derecede vahşi bir rekabetle birbirlerini yiyip bitirmeleri yerine, hem birbirleri ile kardesce yarısabileceklerini, hem de ortak düşmana karşı, ortak mücadele verebileceklerini gösterir. Sosyalist Partiler arası koordinasyonu sağlıyacak «Ortak Kurmay Merkezi» nin kurulması ve «Ortak Hareket Programı»nın yapılmasını önerir. Ortak Kurmay Merkezinde, Sosyalist Partilerin nasıl hangi kontenjanlarla temsil edileceği, kurmay merkezinin nasıl, hangi disiplin kurallarına göre çalışacağı (yani statüsü) Sosyalist Partilerimizin yapacakları ilk toplantıda çözmeleri gereken bir sorundur. Keza, ortak kurmay merkeinin kuruluş çalışmaları ile birlikte ele alınması gereken en önemli sorun; belirli bir dönem için yapılması gereken «Ortak Faaliyet Programı»dır. Önemli olan Sosvalist Partilerimizin ortaklasa vapacakları işleri önceden tesbit edip, planlayıp, programlamalarıdır. Daha sonra Sosyalist Partilerimizin, ortaklaşa yaptıkları bu «Ortak Faaliyet Planı» nın el birliği ile hayata geçirilmesi gerekir. «Ortak Faaliyet Programi» yapılmadığı takdirde, planlı, koordineli, devrimci hareketler konulamıyacaktır. Bunun yerine, gelişi - güzel, birbirinden kopuk, plansız, programsız hareketler olacaktır. Öylesi hareketlerin ortak düşünce ve davranışla ilgisi yoktur. O tür hareketlerin ittifak adına yapıldığını söylemek de zordur. Çünkü, gerçek anlamda bir ittifak ortada yoktur. Onun için, «Ortak Hareket Prog-

ramı» yapılmadan ortak hareketler yapılamaz. Eğer, «Ortak Faaliyet Programı»mızı yapar da, bu programm Sosyalist Partilerimiz tarafından el birliği ile uygulanmasına ve Sosyalist Partiler arası ahenk ve uyumun sağlanmasını istersek: Bu görevi vüklenecek ortak kurmay merkezinin kurulması zorunludur. Ortak kurmay merkezi kurulamadığı takdirde ittifaktan beklenen devrimci sonuçlar alınamayacaktır. Faaliyet programı hayata geçirilemeyecektir. Ortak davranışlar konulamıyacaktır.

Sosyalist partilerin irtibatı kopacaktır. Söylemeye hiç gerek yok ki, böyle bir ittifakın gerçekleşmesi halinde: Birincisi, Sosyalist Partilerin ortak düşmana karşı ortak mücadele yapmaları sağlanacak, ikincisi, ittifaka rağmen sosyalist partiler kendilerine has düşünce ve davranışlarını yürütecekler; üçüncüsü, Sosyalist Partiler hem teorice birbirlerini eleştirecekler, hem de pratikde bir-

likte davranma imkânma sahip olacaklardır. Böyle bir prose sonucu Sosyalist Partilerimiz arasında gerçek dostluk kurulacak, yeni teorik ve pratik sentezler yaratılacaktır. Bu sentezlerin neler olacağını simdiden kestirmek zordur. Fakat su kadarmı kesinlikle söyliyebiliriz. Böyle bir deyrimci ittifakın gerçekleştirilmesinde sosyalistler ve işçi sınıfı kazançlı çıkacaktır. Bu kazançların somut örneklerini ittifakın gerçekleşmesi ile göreceğiz.

Sosyalist Partilere önerdiğimiz böyle bir ittifak plânı, bir buçuk yıl önce TSİP'in seçimler dolayısı ile sol partilere yaptığı «Demokratik Güçbirliği Çağrısı» ile karıştırılmamalıdır. Biz ilk adımda Sosyalist Partiler arasında anlaşmanın, düşünce ve davranış koordinasyonunun sağlanması için çalışıyoruz. Sosyalist Partiler arasında kurulacak bir «İttifak»tan yola çıkarak Devrimci Demokratik Güçler Cephesinin şekilenebileceği kanısındayız.

Hiç şüphesiz politik mücadelenin en karışık ve uğraştırıcı meselelerinden biri ittifaklar sorunudur. İttifak sorunu, özel olarak, sabır, ustalık, politik tecrübenin belirleyici rol oynadığı en önemli sorundur. Karsılasacağımız her türlü problemi, konunun tabiatı icabı sayıp, serinkanlı ve titizlikle ele alıp çözmek görevimizdir.

Vatan Partisinin I. Olağan Kongresinin «İttifaklar Sorunu» ile ilgili olarak aldığı kararın ikinci kısmında şöyle denmektedir :

«2 - Kongremiz: "Finans - Kapitalin saldırı cephesi" karşısında "olabildiğince heterojen biricik devrimci güçler cephesinin" kurulmasını başta sosyalistler olmak üzere bütün halk kurtuluşçu kuvvetleri önüne, saniye geçirilmeden yerine getirilmesi gereken bir görev olarak koyar. Bu cephenin kurulmasında ilk basamak olarak Sosyalist Partilerimizin "Ortak Kurmay Merkezleri" kurarak koordineli hareket etmeleri ile aşılabilir. İkinci basamağı, örnek bir davranış birliği içinde olan sosyalistlerimizin, genişliği yüzbinleri ve milyonları bulan sollar, "Orta sollar", sosyal demokratlar, demokratlar, ilericiler ve bütün vatanseverler ile bağlar, ittifaklar kurarak devrimci güçler cephesini yaratmaya başlaması ile tırmanabiliriz.»

İster anti - emperyalist, anti - faşist cephe diyelim, ister demokratik cephe diyelim, Türkiye'de bütün vatanseverleri kucaklıyacak, en geniş çevreleri içine alacak bir cephenin kurulması Türkiye halkınm en hayati ihtiyacıdır. Böylesine geniş bir cephenin kurulmasında Sosyalist Partiler motor rolü oynamalıdır. Kendi aralarında «Ortak Kurmay Merkezi» kurmayı ve «Ortak Hareket Planı» uygulamayı başaran «Sosyalist İttifak»ın en önemli sorunu Türkiye'de milyonları kucaklıyan bir anti-empervalist, anti-feodalist demokratik cepheyi gerçekleştirmek olmalıdır. Böyle bir cephenin kurulması hem kolaydır, hem zordur. Yeterki bu görevin bilincinde olalım ve işe nereden başlıyacağımızı bilelim. Sosyalist Partilerimizi ne kadar ağır ulusal ve uluslararası görevlerin beklediği gün gibi açık. Sosyalist Partilerimizin birbuçuk yıl önceki olumsuz deneylerinden «Bu is olmaz» sonuçuna varmamaları gerekir. Tam tersine «Olumsuzluklar, olumlulukların anasıdır» diye düşünerek, ilk önce neden olmadığını bilince çıkarmak ve sonra o nedenleri göz önünde tutarak olumlu planlar yapmak ve uygulamak zorundayız, Türkiye'nin devrimcileri Vietnam

devrimcilerinden neden geri kalsın? Birbuçuk yıl önce Sosyalist Partileri birbirine çağırı yapmaya, yan yana gelmeye ve demokratik güçlerin birliğini sağlamaya yönelik çalışmalar yapmaya zorlayan sebeplerin objektif şartların o günden bu güne kalkmadığı bir gerçektir. Yani, yurdumuz emperyalizmin sömürü ve zulmünden kurtuluncaya kadar anti-emperyalist cephe ve görevler sosyalistlerin ve yurtseverlerin daima giinde-

Sonuç olarak, yukarıdaki düşünceleri karsılıklı tartışmanın büyük yararı olacağından, sizinle görüşmeyi talep etmekteyim.

Bu vesile ile ittifak sorununun bir parçası olan «Secimler karşısında sosyalist partilerin tavrı» konusunu da görüşme fırsatını bulabiliriz.

> Saygılarımla. Vatan Partisi Genel Başkanı

Mehmet Özler İlk sonuç şudur: SDP ile bir görüşme yapılmış, teklif «Çok ilginç» bulunmuş, henüz partilesmemis eğilimlerin de bu çağrıya katılması gerektiği söylenmiş ve 23 Nisandaki Merkez Heyeti toplantısından sonra yazılı cevap

verileceği belirtilmiştir. TEP ile bir görüşme yapılmış, Emekci Partisi de teklifi «Olumlu» bulmuş, partileşmemiş eğilimleri de bu çağırıya katmak gerekti-

ğini belirtmiştir. TSIP'den uzun süre cevap gelmemesi üzerine kendilerine bir vesile ile gidilmiş, tavırları sorulmuştur: VP, TEP, SDP'yi «Sosyalist Ittifaklar» arasında görmediklerini, bu nedenle teklifi red ettiklerini bildirmişler, yazılı ge-

rekçeyi göndereceklerini söylemişlerdir. TİP'den cevap gelmemiş, durumu öğrenmek için gidildiğinde, merkez yöneticileri ile temas etmek mümkün olmamıştır. Nedense,

TIP'in «yüce katına» erişemiyoruz. ilk sonuçlar bunlar. Bu sütunlarda «ittifaklar Sorunu» ile ilgili bütün teklif ve cevaplara yer verilecektir. Bu sorunun, sosyalistler olarak teorik prensiplerini kurmalı ve pratik uygulamasına saniye geçirmeksizin girişmeli-

Vatan Partisi'nin, Halk Cephesinin insasında bir taş olmaktan başka iddiası yoktur. Ama yine, Türkiye'de proletarya adına konuşanlar, davrananlar bulundukça, onlara cephenin kurulması için sürekli gidilecektir. İki rahmetten biri seçilmelidir. Ya proletarya adına konuşulmamalıdır, ya da konuşuluyorsa Halk Cephesinde yer alınmalıdır. İkisinin ortası yoktur. Veya ortası sanılan yer finans ka-

pital cephesidir.

İlk sonuç, olumsuz gibi görünse de bizleri al-Bütün sosyalistleri, Halk Cephesinin ku-

Olumsuzluklar, olumlulukların ebesidir.

rulması için bir kere daha teorik tartısmaya ve pratik davranışa çağırıyoruz.

Ortak imzalı olarak dağıtıla-

dir? Sebebi nedir?

Ne varki parababalarının sö-

YURTTAŞLAR!

YURTTAŞLAR!

İSCİLER! Çocuklarımızın, kadınlarımızın, işçilerimizin, öğrencilerimizin öldürülmelerine, en demokratik haklarımızın GREV, BOYKOT vb hak-

İŞÇİLER!

Devrim sancıları her geçen gün

Sosyalizm çok geniş bir kavram. Burjuva sosyalizminden, Küçükburjuva sosyalizmine Nasyonel sosyalizminden, CIA sosyalizmine değin uzanır. Kaç türlü sosyalizm var, konumuz bu değil. Ama sosyalizm kavramı binbir çeşit sınıf zümre eğilimleri isim yapılınca, gerçek sosyalistler yani bilimcil sosyalistlerin adı proletarya sosyalistleri olarak belirginleşmiştir. Bu denli çeşitli sosyalistlerin, hangisinin gerçek proleter sosyalist, hangisinin burjuva küçükburjuva ve ilh. sosyalisti olduğunu nasıl anlayacağız? Olaylara karşı takındıkları tavırla. Bu tavırları veya benimsedikleri taktikler onların bütün söyledikleri süslü lafları bir anda ortadan kaldırıverir ve peçelerini açar. İşte o zaman, o peçenin altına saklanan yüz açığa çıkıverir. Olaylar böylesine inatçı ve gerçekçidir. Gerçekler ise aldatılamaz.

Bu gerçeği açığa çıkaran olaylardan bir tanesini hızlı bir şekilde yaşıyoruz.

ERKEN SEÇİM!

Finans-Kapital Tefeci Bezirganlar iktidarı, Türkiye Halkını MC Yamalı bohçasıyla daha fazla aldatıp oyalamayacağını anlayınca, erken seçime kurtuluş simidi gibi srıldı. Meydanları dolduran kitlelerin hiç te kendilerinden yana olmadıklarını görünce, tek tek yürüttüğü cinayetleri toplu katlıama döndürdü. Önce Ecevit'in mitinglerine saldırıldı. Yetmedi; 1 Mayıs kana bulandı. Ancak böyle halkı korkutabilirlerdi! Bu da tutmadı. 1 Mayıs katliamı geri tepti. İşçi sınıfının bilinçli unsurları oyunu görüp hemen deşifre ettiler. 1 Mayıs katliamının hemen haftasında Ecevit'in İzmir Serik, İsparta mitingleri yüzbinlerce insanla doldu. Bu mitingler adeta 1 Mayıs katliamını, faşizmi protesto niteliğindeydi. Halkın bu uyanışı, değil Finans-Kapitalistleri Ecevit'i bile korkutuyordu. Ve burjuva gazeteleri «halk korkmadı» başlılığını atmak zorunda kaldılar.

DEVRIMCILERIN GÖREVI

İşte böylesine, güçlerin açık seçik yerini alması gerektiği bir dönemde, birlikte, omuz omuza dövüşülmesi gereken bir ortamdayız. Bu ortamda halktan yana olan güçlerin saniye geçirmeksizin önlerine koyacakları görev; HALK CEPHESİ'nin, demokrasi cephesi'nin oluşturulmasıdır. Görev bu kadar açık seçik ortadayken Türkiye İşçi Partisi halkın önüne hangi görevi koyu-

TİP'İN «GÖREV»İ

Görev «sosyalizm bayrağını meclise dikmektir» diyorlar. Sosyalizm bayrağı meclise birkaç milletvekili sokmakla mı dikilir? 1965'de 15, 1969'da 2 milletvekili dikilmişti. Ama Sosyalizm bayrağı dikilememişti. Kale ele geçirilmeden bayrak dikilmez. Bunu bilmeyen olabilir mi? Elbette olamaz. Peki olmaz da söylenmek istenilen nedir? Eski hastalığın aşırıca depreşmesidir. Bu eski hastalık parlamentarizm ideolojisinin sonucu «başa güreş» yalancı pehlivanlığıdır. 1965 seçimlerinde «Milli artık»tan 15 milletvekili çıkarınca «1969 seçimlerinde başa güreşeceğiz» demişlerdi. Hem de şimdiki gibi kapalı ve utangaç değil, açıkça. 1969 seçimlerinin sonucu malum. Burjuvazi, ufak bir seçim espirisi yapınca başa güreşilecek seçimlerde iki milletvekili çıkarılabildi. TİP liderleri, bu hizmet karşısında «iskambilden şatolar gibi birbirlerinin üzerine yıkıldılar, bunca yağmur duasına çıktıkları parlamentarizm güklerinden, mutsuz başlarına taş yağmıştı, külahını kurtaran kaptandı». Bu acı deneyden hiç ders çıkarılmamış ki (veya açık konuşmama dersi çıkarılmış) 1977 erken seçim kararı alındığında TİP'in dağıttığı bildiride şöyle deniliyor: «Cinayitleri önlemek-dirlik içinde okumak-pahalılığı işsizliği kaldırmak-taban fiyatını arttırmak-baskıyı yıkımı kaldırmak» ve vs. icin «sandık başına».

Kim yapacak bunları? Belli değil. Kendiliğindenci, yuvarlak bir sonuçla bitiyor bildiri. «Seçmen yurttaş, oy verme günü gelip çattığında nasıl olsa ne yapacağını bileceksin!» Ne yapacak? «Sosyalizm bayrağını meslise dikecek» nasıl? TİP'e oy vererek.

Devrimler kartalı Lenin, halkı aldatan hedef şaşırtan bu pozlara su cevabi veriyordu: «Bir zaferin temel sartlarının bulunmadığı bir durumu, kesin zafer olarak nitelendirmek sosyal-demokrasi için hiç bir vakit hoş görülemeyeceği söz konusudur.» (İ. T. 31) «İşçi sınıfını kendine karşı savsaklamalara, oyalamalara, pazarlıklara, ihanetlere ve gerici tepkilere karşı koyamayacak duruma getiren bir güçsüzlük ve zaaf durumunu işçilerin zaferi diye adlandırılan kimse için ne diyeceğiz?) (İ. T. 32) «Bizim Cumhuriyet parolamızı gölgede bırakan sosyal-demokratin o davranışını afedecek miyiz?» (İ. T. 33).

Seçimler Ve Sosyalistler

TIP LIDERLERININ UNUTTUKLARI

«Türkiye Finans-Kapitalin sömürgemsi yangın yeridir. Öyle olduğu için, Aşırı kârla oturaklılaşmış bir: Sendikalizmci 'Aristokrat amelesi' ve 'Parlamentarizm'ci 'aydın küçükburjuvazisi' olamazdı.»

«Bir şey unutuluyordu, Parlamentarizm: gerçi Emperyalist Anavatanlarda tutmuştu. Çünkü bunun sosyal temel şartı: İşçi sınıfı içinde oturaklı bir «Aristokrat amele» zümresi (İşçi Küçükburjuvazisi) ile, kaderini onunla eşleştiren Aydın Küçükburjuva-

Aristokrat işçi zümresi, Finans-Kapitalin beslemesiydi. Emperyalizm Dünya ölçüsünde tekelci aşırı-kâr çapulu yapmak sayesinde, sermayeye sâdık bekçi köpekliği yapan oturaklı bir sosval küme varatmıstı.

Türkiye Finans-Kapitalin, ne sömürge çapulundan, ne yenisömürgeci capulundan doğmuş bir aşırı kâr Kaynağı yoktu. Türkiye Kapitalizmi, yabancı sermayenin sadakasıyla geçinen bir

Batı Emperyalizminin türettiği: Aristokrat işçi zümresi ile o zümrenin istihkâmı olan Sendikalizm, her bakımdan tutarlı olamayınca, Türkiye'de «Meşru» bir parlamentarizm: gerek maddece, gerek moralca temelsiz kalıyordu. TİP «Lider»leri bunu anlayamamışlardı. Seçim kanunu değişiklikleri önünde bıyıklarını yemekten başka birşey yapamadılar. Parlamento dışı çalışmaya ise «Tenezzül» edebilirler miydi? Onun için sosyalizmin Türkiye'deki düşünce gücü yerine, halka çoban aşkı (idil) okuyan romantizmiyle yetindiler. «Dr. Hikmet Kıvılcımlı Devrim zorlaması, Demokratik Zortlama)

SEÇİME KATILMAYA «HAK KAZANMAK»! NEYI ISPATLAR?

Burjuva kanunlarının seçimler için koyduğu 15 il ve ilçede örgütlenme sınırı, TİP tarafından aşılmıştır. Bunu aşan TİP bu avantajı nasıl kullanıyor? Kendilerinin «İşçi sınıfının tek partisi» olduğu mavalını yutturarak. Bu sınırı TİP'in nasıl bir örgütlenme ile aştığını herkes biliyor. Bu örgütlenmenin adına seçim örgütlenmesi deniyor. Moda bir deyişle «balon» veya «naylon» örgütleme. «Balon» ve «naylon» denilmesinin sebebi şişirme ve çürük olmasından gelir. Öyleyse TİP, şişirme ve çürük örgütlenmiştir. 12 Mart öncesinde de «balon»du. Yine hakim olan eğilim Parlamenterizm Sendikalizm idi. 12 bin üyeye erişen 1971 öncesi TİP, 12 Mart zılgıdını yiyince «balon» patlayıverdi, söndü gitti. «Aman faşizm gelir kımıldamayın» diye diye faşizme yem olununca, faşizm boyunca da TİP adına bir tek kımıltı görülemedi. O dönemde temiz TİP'li bir genç, TİP'li ağabeyisine ne yapacaklarını sorduğunda aldığı cevap: «öküz öldü ortaklık bitti!»

Bu gerçeklik dupduru ortadayken, bile bile lades niye? Burjuvazinin koyduğu sınırı aşmak «işçi sınıfının tek partisi» olmayı getirir mi? Bunu demekle kim kandırılabilir? Olsa olsa kendilerini kandırabilirler. TSİP ve SDP de biraz daha zorlasalardı veya kendi demeleriyle «içişleri bakanlığı oyun oynamasaydı» seçime katılabileceklerdi. O zaman onlar da «işçi sınıfı partisi» olduklarını ispat etmiş mi olacaklardı? TİP seçime katılma avantajını Sosyalizm propagandası yaparak değerlendireceğine, hemen hergün demecinde işçi sınıfının tek partisi olduğunu ispatlamaya çalışarak değerlendiriyor. Böylece bir ça gerçektir TİP'i hırçınlaştıran, sekterleştiren. Bu hırçınlık, sek-

AL ALLAH DELİNİ ZAPTEYLE KULUNU!

TİP'in radyodaki demeçlerinde dedikoducu magazinvari «yürüyüş»üne ve parlamentarist «Görev»ine kadar her yerde olaylar çarpıtılıyor. Vurulacak hedef şaşırtılıyor. 1 Mayıs olayının ardından Bayan Boran'ın demeci ilginçtir. Adeta bütün suç CHP sine ve «DİSK Üst Yğnetimi»ne yükleniyor. Kezâ «Yürüyüş» ve «Görev»de CHP tanınmaz hale getiriliyor. Bir müddet evvel demokrasi için işbirliği teklif edilen Ecevit, Demirel ve Türkeş'in yanına oturtuluyor. Ecevit'in Demirel ve Türkeş'ten mademki farkı yoktur, TİP'in Ecevit'e teklifi ne anlama geliyordu? Finans - Kapitalle faşistlerle işbirliği mi? Oy uğruna mesele bu kadar çarpıtıldı mı TİP halktan, halk TİP'ten ne bekleyebilir? DİSK'in CHP'yi eleştirmeden, CHP'yi yerli yerine koymadan desteklemesi, DİSK içindeki sosyalist eğilimin CHP'nin getireceği «ileri demokratik düzen»e umudunu bağlamış olması TİP'in ters uca sıçramasına gerekçe olamaz. Elbette CHP eleştirilmelidir. CHP'yi elestirmeden, onun iktidara geldiğinde vaadlerini yerine getiremeyecek küçük burjuvalar olduğu söylenmeden, onun burjuva karakteri yani Finans-Kapitalle bütünleşememiş vahşi burjuvaların partisi olduğu belirtilmeden desteklemek CHP kuyrukçuluğudur. Bu kuyrukçuluk ne denli süslü laflarla örtülmeve ;alisilirsa calisilsin basarılamaz. Ancak TİP bunu yapmıyor. O istemek uğruna herşeyi çarpıtıyor. Ve bunu yaparken halkın «umut» olarak gördüğü, denemek istediği CHP'yi halkın denemesine yardım etmek yerine, Finans - Kapital partisi olarak görüyor veya göstermek istiyor. CHP'nin MC partilerini yenmesine yardım etmek yerine ise, MC partileri karşısında CHP'yi zayıf düşürmeye çalışıyor. Son anda 15 ilde seçime katılacağını açıklayan TİP, bir türlü diğer katılamayacağı illerde seçmenlere alacakları tavrı açıklayamıyor. TİP'in seçime katılmadığı illerde halk ne yapacak? Seçimi boykot mu edecek? İstenmiyorsa neden açıkça o illerde CHP'ye oy istenmiyor? Sebebi açıktır. Zira TİP bunu söylerse katıldığı 15 ilde de oy alamayacağını hesapliyor. Ve bu hesap geleceğini, umudunu Parlamentoya sokacağı milletvekillerine bağlamış olan TİP'i delirtiyor. Bakın «Görev»de ne deniyor: «TIP mecliste temsil edildiğinde, (...) parsa toplamak için meydanı boş bulup «solcu» görünenler, gerçek sosyalistler karşısında kendilerine çeki düzen verecekler ve saflarını seçecekler». (Görev, sayı: 3).

Ya milletvekili çıkaramazsan? O «solcu»lar ve TİP bir dahaki seçimleri mi bekleyecekler? Görülüyor ya Sendikalizm + Parlamentarizm oportunizmi nerelere kadar gidiyor?

DİĞER SOLLARIN TAVIRLARI NE OLUYOR?

TSİP ve SDP seçime katılıp «siyasî bağımsız tavır» (!) göstereceklerdi. Seçime katılamayan TSİP bugüne değin «AET emperyalizminin sözcüsü» «AET'çi Finans - Kapitalistlerin iktidar alternatifi gördükleri» diye tanımladıkları CHP'yi destekleme kararı aldı. Bu zikzak ne oluyor? TSİP kurulmadan «anti - emperyalist» olarak değerlendirilen CHP, TSİP kurulduktan sonra «Finans - Kapitalistlerin ileri (!) kanadının partisi» olmuştu. Ve bu mekanik, anti - bilimsel tahlil bugüne değin gelişerek geldi. TSİP seçime katılamayınca CHP yine mi değişti? TSİP için bu zikzakların, yalpalamaların izahı bulunabilir. Ama bir gerçeği gizleyemez. Oportünizm kıvıra kıvıra yürür.

TSİP'in karar gerekçesinde neden TİP'in desteklenmediği şöyle açıklanıyor:

Socyalist hir parti olmasına rağmen, sosyalist hareket için-

diaya kendisinin bile inanmadığını göstermez mi? Değil işçi sı- de bölücü, grupçu ve ayrılıkçı bir tutum izlemekte olan ve hanıfının, burjuva sosyalizminin bile tek partisi değildir. Ve bu len de bu tutumunda ısrar eden TİP'in bu politikası hem sosyalist hareketimiz, hem de demokrasi saflarına zarar getirdiği için bu yanlış politikanın teşhis ve tecrit edilip TİP'in doğru yola çe- güçlü bir sosyalist propaganda kaybedildi.

kilmesini sağlamak amacıyla...» (Kitle) ve başka bir satırda: «TİP seçimlerde kendi oylarını alıp, boyunun ölçüsünü görürken» deniyor. Bu tavır kendisine sosyalist diyenlerin takınacakları tavir olabilir mi? Oluyormuş demek. «Sen seçime giriyorsun, ben giremiyorum» öyleyse «Kahrol Düşman»! İşte TSİP'in mantığının özeti bu. TİP «Grupçu ve ayrılıkçı» davranmış. Bu tespit doğrudur. TİP bir türlü, eğilmesini engelleyen bastonu çıkarıp atamıyor. Peki ya TSİP? TİP'in kendisine ve diğer sollara uyguladığı metodu benimsemiş değil mi? Hem «sol birlik»ten bahsediyor, hem de somut öneriler karşısında davranış göstermekten yan çiziyor. Ve «sol birlik»ten «TSİP - TİP - İLERLEMECİLER» birliğini anlıyor. Ya «diğerleri»? «Bir de 'parti' adı altında örgütlenmiş bazı kuruluşlar vardır. Bunların siyasî anlamda sosyal bir fonksiyonları olduğunu iddia etmek bir hayli zordur.» (Kitle) Neden? «TEP ve SDP Başkanlarının 'tarihi' kişilikleriyle varlıklarını sürdürebilen kuruluşlardır.» (Kitle) Ya Vatan Partisi? «'Fahri başkanı' sayesinde varlığını koruyabilen bir kuruluştur.» «Ancak bu vanısıyla siyasî bir cizgi olmaktan cok bir 'doktor Hikmet Kıvılcımlı'yı sevenler kulübü' niteliğindedir.» (Kitle) Buni lar grupçu ve ayrılıkçı olmayan! TSİP'in sözleridir. Bir dönem «Dr. Hikmet Kıvılcımlı dirilse 'ben yanlış söylüyorum' dese 'hayır sen doğru söylüyorsun hocam' derim» diyen A. Kaçmaz'ın başkanlığını yaptığı Partinin sözleri.

Ne zamandan beri ustalara bağlılık suç oldu. Dünyadaki pek çok Komünist Partinin Başkanının Lenin Usta olduğu bilinmiyor mu? Vatan Partisi Dr. Hikmet Kıvılcımlı'ya bağlılığından dolayı suçlanacaksa; Vatan Partisi için bu en büyük şereftir. Dr. Hikmet Kıvılcımlı'ya bağlı olmak demek Marksizme Leninizme bağlı olmak demek, Marksizmi Leninizmi ortodoksça sayunmak demektir. İste TSİP böyle «birlik» savunur, böyle «eleştiri» ya-

CHP'nin desteklenmesi gerekçesi ise, Kitle'de söyle yer alı-

«Önümüzdeki seçimlerde MC'ci ve benzeri partilerin iktidarının önlenmesi zaruri olduğu için demokrasi safları içinde ayrılıkçı ve başına buyruk politika izlemesine rağmen, CHP'nin desteklenmesi...» (Kitle)

Hani TİP «Ayrılıkçı» diye desteklenmiyordu? CHP de «Ayrılıkçı ve başına buyruk» olduğu halde aynı gerekçeden, neden iki zıt sonuç çıkartılıyor? Cevabı açık değil mi? Kuyruk acısı. TİP seçime katıldı. «İşçi sınıfının tek partisi» olduğunu ispatladı! Yazık oldu TSİP'e.

SDP, bağımsız adaylarla katılacağını açıkladı. Güçlerin birleştirilmesinin acil görev olarak önümüzde durduğu şu sırada, bu taktiğin güçleri parçalayıcı bir rol oynayacağı gözden kaçamaz. Hele hele kazanamayacağı biline biline, bağımsız adaylar çıkarmak az da olsa kimi oyları «dibi boş sandığa» atmak olacaktır. Ve her boşa giden oy, MC partilerine yarayacaktır.

Partileşememiş sol ise CHP kuyrukçuluğundan seçim boykotçuluğuna kadar uzanan geniş alanda yalpalayıp duruyor. En kararlı oylar Sosyalistlerin oyları olması gerekirken, birleştiğinde hatırı sayılır bir güç olacak olan bu oylar, böylesine kararsız, dağınık duruma düşürülmüştür. Vatan Partisinin koyduğu Leninist seçim taktiği ciddiye alınabilseydi, Vatan Partisine karşı olmak Leninizme karşı olmak olmasaydı, bu seçimler sosyalist propagandanın ve eylemin güçlü bir şekilde yürütüleceği platform olarak kullanılabilecekti. Vatan Partisi'nin bu doğru taktiği TEP'te yankı buldu. TEP' Vatan Partisi ile aynı doğrultuda düsündüğünü bildirdi.

VATAN PARTISI'NIN TEKLIFI ÜTOPİK MİYDİ?

Lenin'in İngiliz soluna seçimler için getirdiği öneri ne kadar ütopik ise, Vatan Partisi'nin önerisi de o kadar ütopiktir. Bu önerilerinin simdive değin gerçeklestirilememesi ise, önerinin ütopikliğini değil, sosyalistlerimizin Leninizme hangi ölçüde bağlı olduklarını gösterir. Kimileri Vatan Partisi'ni ustaları taklit etmekle suçlayabilir. Ama bu, Vatan Partisi'ni bu metotan caydırmaz. Tarihin kimi dönemlerinde yaşanmış olaylar, bir başka olayla olağanüstü benzerlik taşıyabilir. Elbette her benzerlik, içinde bazı farklılıklar taşıyacaktır. Ancak bu farklılıklar o olay karşısında alınacak taktiğin detaylarını etkiler.

Ne «seçimlerde güçler birleştirilmelidir» (Görev, manşet yazı) diyen TİP, ne TİP'i ayrılıkçı grupçu olarak suçlayan TSİP, ne de diğer sosyalist eğilimleri bir araya getiremeyince, Vatan Partisi önerisinin tartışılma zemini sağlanamadı. Bundan ise tek basına Vatan Partisi değil, genel olarak sosyalistler zarar gördü. Birleştirilecek sol oylarla kazanabilecek birkaç milletvekilliği ve

CIA Savunuculuğu Nasıl Yapılır?

(Baştarafı 2. Sayfada)

da, olayı solun, sola saldırısı şeklinde göstererek «gerek TÖB -DER, gerekse DİSK kendi dışlarında tutmak istedikleri grupların saldırısına uğradılar» diyerek gerçek tertipçileri ve cani-

Fakat Abdi İpekçi'nin gerçek kimliği 6 Mayıs'da yazdığı bir yazı üzerine daha açık bir şekilde ortaya çıkmıştır. Devrimci cephenin 1 Mayıs katliamınınının şok etkisini üzerinden atar atmaz, baş tertipçinin CİA olduğunu görmesi ve ona karşı kampanya açması üzerine, Bay Abdi İpekçi CİA'yı savunmak gereğini daha fazla duymuştur. Hem de bunu çaktırmadan ve ustalıkla yapmaktadır. «Şüpheler Üzerine» başlıklı yazısının birinci kısmında, o günlerde finans-kapital basınında boy hedefi haline getirilen ve hesap sorulması istenen DİSK'i savunmaktadır. Abdi İpekçi'nin DİSK'e karşı saldırıların yoğunlaştığı bir dönemde DİSK'i savunması ne demektir? Bu işte, bir bit yeniği var demektir. Peki, o bit yeniği nedir?

Gerçekde Abdi İpekçi DİSK'i hiç savunmak istemez. Fakat, işler öyle bir noktaya gelmiş ki, solcular CİA'yı, sağcılar DİSK'i boy hedefi yapmışlar, ver yansın ediyorlar. Böyle bir ortamda akıllı bir finans-kapital ajanı ne yapabilir? CİA'yı savunmak için DİSK'in savunmasını önce yapması gerekir. DİSK ile CİA'yı aynı yazıda ele alıp CİA'yı temize çıkarması gerekir. Böylece CİA'nın hatırına, DİSK'de savunulmuş olur. Oyunun inceliğini görmeyen bakar kör solcularımız da bundan memnunluk duymuş olabilirler.

Abdi İpekçi DİSK'i nasıl savunuyor, görelim:

«DİSK olayın mağduru durumundadır. Aylardır büyük titizlikle hazırladığı, sızmaları önlemek için her türlü önleme başvurduğu, düzenini sağlamak için olağanüstü çaba gösterdiği miting saldırıya uğramıştır. Yandaşları ölmüş, öldürülmüşdür. Buna rağmen DİSK'i olayların suçlusu olarak ilan etmek hangi mantığa sığar? Bir olayın hem mağduru hem suçlusu olmak mümkün müdür? Bövlesine bir facia. DİSK'in cıkarlarına uygun mudur ki, onu düzenlemiş olsun?»

Böylece, Abdi İpekçi DİSK'e karşı saldıranlara gereken cevabi vermiş oluyor. Ne var ki, Abdi İpekçi bu güzel sözleri, CİA'yı savunmak savunabilmek için bir gerekçe yapıyor. Sosyalistlerin CİA'yı suçlamakta birleştiği bir momentte, «Doğruluğundan şüphe duyulacak bir başka iddia da CİA ile ilgili olanlarıdır» dedikten sonra CİA'nın geçmiş dönemlerini eleştirmeye başlar. Hemen pek çok kişi bunlarda şaşılacak bir şey görmez. Ne var ki, Abdi İpekçi CİA'yı savunmak için önce DİSK'i savunmayı akıl etmişse, bu defa da şaşılacak bir zeka ile bugünkü CİA'yı savunmak için, dünkü CİA'yı eleştirmesi, kötülemesi gerektiğini anlar. Bunu da şöyle yapar:

«Evet, CIA, karanlık isler pesinde koşmuş bir üne sahiptir. Yabancı ülkelerde hükümetler devirmiş, hükümetler kurdurmuştur. Ayaklanmalar kışkırtmış, suikastler düzenlemiş, beğenmediği rejimleri ve kişileri gidermekte ustalık göstermiş, beğendiklerini maaşa bağlamıştır.. Bunların çoğunu solcu akımların gelismesini önlemek için yapmış ve bunu yaparken de devlet içinde devlet gibi davranmıştır.»

Bunca aldatıcı, boş lâf, bugünkü CİA'yı savunmaya gerekçe yapılmıştır. Bunca herzeleri yiyen CİA şimdi bu herzeleri yemekten vaz mı geçmiş? Eğer öyle ise CİA'nın varlık sebebi ortadan kalkmış demektir. Çünkü CİA «karanlık işler yapmak», «hükümetler devirmek», «hükümetler kurmak», «ayaklanmalar kışkırtmak», «suikastler düzenlemek» için, bu «görevleri» yerine getirmek için kurulmuştur. Bu görevler ortadan kalkmışsa CİA'nın da varlığı son bulmuş demektir. Abdi İpekçi CİA'nın ortadan kaldırıldığını söylemediğine göre, CİA bu «kirli işlere» devam edecektir. Ama, Abdi İpekçi gene de ince demagojilerinden vazgeçmeyerek CİA'yı açıkca savunmaya devam etmektedir.

«Ama CİA bugün herşeyden çok Amerika'da ipliği pazara çıkarılmış bir örgüttür. Ve bunu bizzat bugünkü Amerikan yönetimi yapmaktadır. Carter'in iktidara gelmesiyle birlikte rezaletler bir bir ortaya dökülmüştür. Yeni Başkan örgütte büyük bir temizlik operasyonu yapmış, stratejisini tamamen değiştirmiştir. İşin başına güvendiği adamlarını getirmiş ve CİA'yı devlet içinde devlet olmaktan çıkartıp kendi denetimine almış, kendi doğrultusunda çalışan bir örgüt haline getirmek istemiştir.»

Bir kere yeni Başkan CİA'da büyük bir temizlik operasyonu yapamaz. Bunu söylemek düpedüz yalandır. Diyelim ki, Başkan Carter «CIA'yı devlet içinde devlet olmaktan çıkartıp, kendi denetimine almış, kendi doğrultusunda çalışan bir örgüt haline getirmek istemiştir. Nedir Carter»in doğrultusu?»

Gerçekten Abdi İpekçi, çok zeki bir finans-kapital ajanıdır. Bu defa CİA'yı aklamak için başka bir noktadan harekete geçiyor: CİA'yı aklamak için Başkan Carter'in «aklağını» kanıt olarak gösteriyor. Daha doğrusu bu defa da Abdi İpekçi, Carter'i savunmaya girişiyor.

«Carter, öyle bir partinin üyesidir ve öyle bir politika izlemektedir. İnsan haklarına ve o hakların gerektirdiği özgürlüğe fark gözetilmeden uyulmasına ağırlık vermiş, bu arada sola karşı tutumunu belirli bir örnekle ortaya koymuştur. Kendinden

önceki Amerikan yöneticileri İtalya ve Fransa gibi yabancı ülkelerde komünist partilerinin iktidara gelmelerine seyirci kalamıyacaklarını söyledikleri halde, o buna katılmadığını açıkla-

Empervalizmin şefi ve CİA'nın en üst amiri Türkiye'deki çömezi tarafından bakın ne güzel savunuluyor. Tam sahibinin sesi, Bilmeyenlere CARTER'i ve CİA'yı «insan haklarına saygılı» «adalet» ve «özgürlük» tanrısı diye okutuyorlar. Carter'i «ortanın solunda», «özgürlükçü», «sosyal adaletçi», «sosyal reformlardan yana», «insan haklarına saygılı» diye tanıtmak Türkiye vatandaşlarının kafasında «Amerika'nın Ecevit'i» imajı yaratılmak istenmektedir. Carter, ancak Ecevit'i hatırlatan terimlerle Türkiye halkına sevdirilebilir. Ve Abdi İpekçi Dünya jandarmasının kan dökücü reisini, emperyalizmin baş ajanını Türkiye halkına şirin göstermek için orjinal ve ince yollar bulmaktadır. Zekasına hayran olmamak elde değil! Emperyalizm ne zamandan beri «barışçı», «orta solcu», «sosyal adaletçi» «reformcu», «özgürlükçü» oldu? Hiçbir zaman. Emperyalizm: sömürü, zulüm, yağma, cinayet ve kan demektir. Ve emperyalizm bütün bunları yaparken «barış», «insan hakları» ve «özgürlük» maskesini takmadan edemez. Emperyalizmin taktığı maskeleri alaşağı etmek, emperyalizm canavarının gerçek yüzünü halka göstermek başta sosyalistler olmak üzere bütün vatanseverlerin görevidir. Emperyalizme karşı savaşanların görevidir. Abdi İpekçi emperyalizmin savunulucuğuna delil olarak Carter'in "İtalya ve Fransa gibi yabancı ülkelerde komünist partilerinin iktidara gelmelerine" müdahale edilmeyeceğine dair sözünü gösteriyor. Bir kere, bu kuru bir iddiadır. Bu iddianın ispatlandığı her hangi bir Batı Avrupa ülkesi yoktur. Carter'in, emperyalizmin yalanlarına karnımız toktur. Emperyalizmin parlak sözlerine, yalanlarına, vaadlerine inanacak kadar saf değiliz. Carter'in yalan ve demagojilerini, gerçek diye Türkiye halkına okutmaya kalkmak emperyalizmin ajanlığından başka bir şey değildir.

Abdi İpekçi, lafı neden bu kadar dolaştırmıştır. DİSK'den, CIA'nın geçmişinden, Carter'in demagojilerine kadar bir sürü mesafe katetme zahmetine katlanmıştır. Abdi İpekçi'nin bütün derdi 1 Mayıs Katliamını CIA'nın düzenlemediğini ispat etmek, CIA'yı temize çıkarmaktır. Nitekim yazısının sonunda açıkça bunu söylüyor: «Bu ve buna benzer bir çok hususlar dikkate alındığında pazar günkü faciada Amerika'nın, CIA'nın parmağını görmek güçleşir.» Pes doğrusu. Bunca zahmet işte bunu söyliyebilmek içindir.

Türkiye'de CIA'nın faaliyetleri çok eskilere gider... Herkesin bildiği bir kaçını hatırlatalım. Adnan Menderes'in Londra uçak kazası, 27 Mayıs'ın içine Türkeş vasıtası ile sokulması, Cemal Gürsel'in öldürülmesi, İnönü Hükümetinin düşürülmesi. Haydar Tunçkanat tarafından ele geçirilip açıklanan CIA'nın «nötralize planı», Türkiye'den kalkan U-2 Amerikan casus uçaklarının faaliyetleri, 12 Mart öncesi Albay Denli yönetimindeki bir Türk uçağının «yanlışlıkla» Sovyetler'in Leninakan Hava Alanına kaçırılması, 12 Mart'ta «Kontur - Gerilla» faaliyeti, 12 Mart'tan sonra hazırladığı «rapordan» dolayı bir MİT Başka-

nının zehirlenerek yok edilmesi, «Komando» adlı faşist teşkilâtın kurulması ve yurtseverleri yok etme planının (kampanyasının)

En son geçtiğimiz bir ay içinde, hepimizin gözleri önünde oynanan CIA plam ise çok açıktı. Önce televizyonda CIA'nın ne olduğu ve faaliyetleri gösterildi. Küstahça hem millete başına gelecekler ima edildi hem de gözdağı verilip korkutulup, yıldırılmak istendi. Televizyondaki bu CIA tehdidinden sonra Ecevit'e Niksar, Siran ve Erzincan saldırıları düzenlendi. Sosyalistlere, proletaryaya ve halka Taksim katliamı uygulandı. Hiç bir demagoji, hiç bir göz kamaştırıcı parlak nutuk bu gerçekleri saklıyamaz, halkı aldatamaz.

Yazımızın başında biz, Milliyet'in MİT'le olan ilişkisini bilirdik demistik. Simdi Milliyet'in CIA le ilişkisi gözden saklanamaz hale geldi. Ve Abdi İpekçi suç üstü yakalandı.

Kıvılcım Yayınları

- Kıvılcım Dava Savunması 10.— TL.
- RSDIP Program
- Taslakları (Davalı) V.I.U. Lenin 8.— TL.
- Emekçi Birikim'in
- Dr. H. Kıvılcımlı Elestirileri Üzerine
- (H. Yılmaz) 15.— TL
- TSİP Olayı: Parti Yapıcılığı Ve, Çok Partili Ortamımız.
- (H. Yılmaz) 17.50 TL.
- RSDIP
 - II. Kongre Tutanakları V.I.U. Lenin 17.50 TL.

İsteme Adresi:

Nuruosmaniye Cad. No: 36-2/7

Cağaloğlu/İST.